

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI PENAL 1-2018

Decizia nr.159

Dosar nr. ..../1/2018

Ședința publică de la 10 iunie 2019

*****

Pe rol se află pronunțarea asupra apelului formulat de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** împotriva sentinței penale nr.384 din data de 25 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. ..../1/2015, privind pe inculpații **A., B. și C..**

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 13 mai 2019, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat succesiv pronunțarea, la data de 27 mai 2019 și, ulterior, la data de 10 iunie 2019.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Asupra apelului de față;

În baza actelor și lucrărilor dosarului constată următoarele:

A. JUDECATA ÎN FOND

Prin sentința penală nr.384 din data de 25 iunie 2018 pronunțată în dosarul nr. ..../1/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a dispus următoarele:

În baza art. 396 alin. 5 cu referire la art.17 alin.(2) și art.16 alin.(1) lit.a) Cod procedură penală, a achitat pe inculpatul **C.** pentru săvârșirea infracțiunii de *spălare a banilor* prevăzută de art. 29 alin.(1) lit.a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.

În baza art.396 alin.(5) cu referire la art. 17 alin.(2) și art. 16 alin.(1) lit.a) Cod procedură penală, a achitat pe inculpatul **A.** pentru săvârșirea infracțiunii de *spălare a banilor* prevăzută de art.29 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.

În baza art. 396 alin. (5) cu referire la art. 17 alin.(2) și art. 16 alin.(1) lit. a) Cod procedură penală, a achitat pe inculpata **B. pentru săvârșirea infracțiunii de *spălare a banilor* prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.**

A ridicat măsurile asigurătorii instituite, prin ordonanța nr. ..../P/2015 din data de 25.09.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpaților C., A. și B..

În temeiul art. 275 alin.(3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin.(6) Cod procedură penală, onorariul parțial cuvenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați în sumă de câte 500 lei, s-a plătit din fondul Ministerului Justiției.

Pentru a dispune astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul din data de 28 septembrie 2015 emis în dosarul nr..../P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, s-a dispus **trimiterea în judecată a inculpaților:**

1. C., sub aspectul comiterii infracțiunii de **spălarea banilor**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin.(1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, cu modif. ulterioare, cu aplic. art. 5 Cod penal.

2. A., sub aspectul comiterii infracțiunii de **spălarea banilor**, faptă prevăzută și pedepsită de art.29 alin.1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

3. B., sub aspectul comiterii infracțiunii de **spălarea banilor**, faptă prevăzută și pedepsită de art.29 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Prin același act de sesizare s-a dispus **clasarea cauzei față de inculpații:**

1. C. sub aspectul comiterii infracțiunii de **folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit**, faptă prevăzută și pedepsită de **art. 13 din Legea nr. 78/2000,**

2. A. sub aspectul comiterii infracțiunii de **folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit**, faptă prevăzută și pedepsită de **art. 13 din Legea nr. 78/2000,**

3. B. sub aspectul comiterii infracțiunii de **complicitate la folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 48 Cod penal rap. la art. 13 din Legea nr. 78/2000.

S-a arătat că, la data de 17.02.2015 la nivelul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a fost înregistrat denunțul formulat de numitul **D. (fost prefect al județului ....)** prin care a semnalat fapte de corupție comise, în perioada 2007 - 2008, de către C. (deputat de .... în perioada respectivă) și A. (secretar general al Partidului E.), formându-se dosarul penal **nr. ..../P/2015.**

Prin ordonanța nr. ..../P/2015 din 09.03.2015 a fost dispusă începerea urmăririi penale „*in rem*” pentru comiterea infracțiunii de complicitate la luare de mită, faptă prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 289 Cod penal anterior.

La data de 01.04.2015, prin ordonanța nr. ..../P/2015, a fost dispusă efectuarea, în continuare, a urmăririi penale și extinderea urmăririi penale față de suspectul C. pentru comiterea infracțiunilor de :

- complicitate la luare de mită, faptă prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 289 Cod penal anterior, cu aplic. art. 5 Cod penal.

- spălarea banilor, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, cu modif. ulterioare, cu aplic. art. 5 Cod penal.

La data de 03.04.2015 a fost dispusă punerea în mișcare a acțiunii penale față de C. sub aspectul comiterii infracțiunilor sus-menționate.

La data de 24.09.2015 s-a dispus, prin ordonanța nr..../P/2015, **schimbarea încadrării juridice** în ceea ce îl privește pe C., din infracțiunea de complicitate la luare de mită, faptă prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 289 Cod penal anterior, cu aplic. art. 5 Cod penal, în infracțiunea de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, faptă prevăzută și pedepsită de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanța nr. ..../P/2015 din 25.06.2015, a fost dispusă extinderea urmăririi penale față de:

- A., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și art. 29 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr. 656/2002, ambele cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 38 Cod penal.

- B., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.48 din Codul penal rap. la art. 13 din Legea nr. 78/2000 și art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, ambele cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 38 Cod penal.

La data de 08.07.2015 a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de A. și B. sub aspectul comiterii infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002.

Totodată, în data de **21.07.2015**, Direcția Națională Anticorupție a fost sesizată de către numitul F. (conform denunțului formulat) cu privire la săvârșirea unor fapte de corupție de către reprezentanții G. SRL în contextul derulării campaniei electorale din anul 2008.

Dosarul a fost înregistrat la nivelul Direcției Naționale Anticorupție sub nr. ..../P/2015.

Conform celor denunțate, înainte de recepția unei lucrări ce a făcut obiectul licitației organizate de A.N.I.F. și câștigate de SC H. SA, în cursul lunii octombrie 2008, F., director general la SC H. SA Constanța a fost contactat telefonic de I. (director general al A.N.I.F.), care a solicitat un ajutor financiar în campania electorală din noiembrie - decembrie 2008, acesta candidând pentru funcția de senator de .... pe listele electorale ale E..

Prin Ordonanța nr. ..../P/2015 din 24.09.2015, având în vedere că între cele două dosare penale exista legătură, s-a dispus reunirea dosarului nr. ..../P/2015 la dosarul nr. ..../P/2015 al Secției de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, urmărirea penală urmând a fi continuată în cadrul dosarului penal nr. ..../P/2015.

Prin actul de sesizare al instanței s-a reținut că *fapta inculpatului C.*, care, în vederea finanțării campaniei electorale din anul 2008 a folosit, în scopul disimulării adevăratei proveniențe a sumelor de bani primite de la D., societatea G. SRL pentru achiziția de materiale electorale în valoare totală de 1.213.085 lei, în acest sens fiind inițiate circuite financiare succesive, întrunește elementele

constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor, prev. și ped. de art. 29 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 38 Cod penal.

Fapta inculpatului A., de a dispune efectuarea de operațiuni în vederea finanțării în mod ilegal a campaniei electorale din anul 2008 precum și pentru a disimula originea ilicită (despre care avea cunostință) a sumelor de bani primite pentru finanțarea campaniei electorale de la D., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor prev. și ped. de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Fapta inculpatei B. de a transfera suma de 1.213.085 lei prin intermediul contului deschis la Banca J. de SC G. SRL, de convență cu inculpatul C., precum și de a disimula proveniența acestor sume prin întocmirea de documente justificative ce nu corespund realității (contracte de prestări servicii, facturi fiscale, etc.) prin acte de vânzare cumpărare fictive, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor, prev. și ped. de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 38 Cod penal.

S-a dispus clasarea față de inculpatul A. cu privire la săvârșirea infracțiunii de folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prev. și ped. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 întrucât a intervenit prescripția, fiind aplicabile dispozițiile art.16 lit.f) Cod procedură penală.

Totodată, s-a dispus clasarea față de inculpatul A. cu privire la săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prev. și ped. de art. 13 din Legea nr.78/2000 întrucât a intervenit prescripția, fiind aplicabile dispozițiile art.16 lit.f) Cod procedură penală.

S-a dispus clasarea față de inculpata B. cu privire la săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, faptă prev. și ped. de art.48 Cod penal rap. la art.13 din Legea nr. 78/2000 întrucât a intervenit prescripția, fiind aplicabile dispozițiile art.16 lit.f) Cod procedură penală.

De asemenea, au fost evidențiate mijloacele de probă administrate pentru demonstrarea situației de fapt.

În continuare, *s-a arătat că, în cursul urmăririi penale, prin Ordonanța nr. ..../P/2015 din data de 03.04.2015, față de inculpatul C.*, s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar, începând de la data de 03.04.2015 până la data de 01.06.2015, măsură ce a fost prelungită succesiv astfel:

-prin Ordonanța nr...../P/2015 din 25.05.2015, pe o perioadă de 60 de zile, respectiv de la data de 02.06.2015 până la data de 31.07.2015, inclusiv.

-prin Ordonanța nr...../P/2015 din 29.07.2015 pe o perioadă de 60 de zile, respectiv de la data de 01.08.2015 până la data de 29.09.2015, inclusiv.

-prin Ordonanța nr...../P/2015 din 28.09.2015 pe o perioadă de 60 de zile, respectiv de la data de 30.09.2015 până la data de 28.11.2015, inclusiv.

Cu privire la măsurile asigurătorii, s-a arătat că prin Ordonanța nr...../P/2015 din 25.09.2015, în temeiul art. 249 Cod procedură penală și art.254 Cod procedură penală, s-a dispus:

1. Instituirea sechestrului asigurător și a popririi asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpatului C., până la concurența sumei de 1.213.090 lei.

2. Instituirea sechestrului asigurător și a popririi asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpatului A., până la concurența sumei de 1.213.090 lei.

3. Instituirea sechestrului asigurător și a popririi asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpatei B., până la concurența sumei de 1.213.090 lei.

Măsura a fost pusă în aplicare conform proceselor verbale încheiate în data de 25.09.2015 și a comunicărilor efectuate către A.N.C.P.I.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 28 septembrie 2015, dată la care s-a dispus efectuarea comunicărilor prev. de art. 344 alin.(2) Cod procedură penală și s-a fixat termen pentru depunerea cererilor și excepțiilor cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, la data de 26 octombrie 2015, termenul pentru discutarea eventualelor cereri și excepții fiind stabilit la data de 10 noiembrie 2015, cu citarea inculpaților și asigurarea apărării.

Prin **încheierea din data de 30 septembrie 2015**, judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 348 alin.(2) Cod procedură penală raportat la art. 207 alin.(2) și alin.(4) Cod procedură penală, a menținut măsura preventivă a controlului judiciar dispusă față de inculpatul C..

Prin aceeași încheiere a amânat pronunțarea cu privire la măsura asiguratorie la data de 02 octombrie 2015.

Prin **încheierea din data de 2 octombrie 2015**, judecătorul de cameră preliminară a admis, în parte, contestația formulată de inculpatul C..

A desființat, în parte, ordonanța nr. ..../P/2015 din data de 25.09.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. în sensul că a dispus ca veniturile nete lunare ce vor fi încasate de inculpatul C. în contul curent cu nr. .... (RON) deschis la K. Bank cu titlu de drepturi salariale de la angajatorul L. SRL să fie poprite în cuantum de o treime, conform art.729 alin.(1) lit. b) Cod procedură civilă.

A menținut celelalte dispoziții ale ordonanței contestate în ceea ce-l privește pe inculpatul C..

Prin **încheierea din data de 10 noiembrie 2015**, judecătorul de cameră preliminară a admis, în totalitate, cererile și excepțiile invocate din oficiu și, în parte, cererile și excepțiile formulate de inculpații C., A. și B..

În temeiul art. 345 alin.(2) și (3) Cod procedură penală, a constatat neregularitatea rechizitoriului nr...../P/2015 din data de 28.09.2015 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și a dispus remedierea neregularității actului de sesizare în sensul:

- precizării infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a fiecăruia dintre cei trei inculpați, cu indicarea expresă a textului de lege;

- precizării în concret, a numărului de infracțiuni de spălare de bani, aflate în concurs, reținute în sarcina fiecăruia dintre cei trei inculpați și precizarea în concret a faptelor ce compun concursul de infracțiuni;

- precizării, în concret, a faptelor reținute ca pretins săvârșite de fiecare dintre cei trei inculpați care ar realiza elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani, varianta normativă concretă și efectivă care li se impută fiecăruia dintre aceștia, precum și modalitatea alternativă din cadrul fiecărei variante normative;

- precizării mijloacelor de probă și analiza acestora, cu privire la pretinsa fictivitate a relațiilor comerciale enumerate la f. 23 – 31 din rechizitoriu dintre S.C. G. S.R.L., pe de o parte, și S.C. M. S.R.L. (fosta N. SRL), S.C. O. S.A., S.C. P. S.R.L., S.C. Q. S.R.L., S.C. R. S.R.L., S.C. S. S.A., S.C. Ș. S.A., S.C. T. S.A, S.C. H. S.A., SC Ț. SRL, precum și la f.33 din rechizitoriu dintre S.C. G. S.R.L. și S.C. U. S.R.L.

Totodată, a mai dispus ca procurorul să procedeze la îndreptarea erorii materiale evidente aflate la f. 37 – 38 din rechizitoriu.

Cererea inculpatului C. privind constatarea nelegalității administrării probelor în faza de urmărire penală a fost respinsă.

S-a dispus ca, în termen de 5 zile de la comunicare, să se procedeze la remedierea neregularității actului de sesizare de către procuror și să se comunice dacă se menține dispoziția de trimitere în judecată ori se solicită restituirea cauzei.

Prin ordonanța nr..../P/2015 din data de 12.11.2015, procurorul a procedat la remedierea neregularităților rechizitoriului nr..../P/2015 din 28.09.2015 respectiv, a precizat infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a fiecăruia dintre cei trei inculpați, cu indicarea expresă a textului de lege

Astfel, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților C., A. și B., după cum urmează:

Referitor la precizarea infașărilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a fiecăruia dintre cei trei inculpați, cu indicarea expresă a textului de lege s-a arătat că:

Inculpatul C. – fost deputat E., fost președinte al E. .... și fost asociat SC G. SRL și SC U. SRL pentru săvârșirea infracțiunii de **spălare de bani**, faptă prev. și ped. de art.29 alin.(1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal constând în:

-schimbarea destinației sumei de 170.000 euro, bani proveniți din săvârșirea altei infracțiuni (folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, faptă prev. și ped. de art. 13 din Legea nr. 78/2000), respectiv prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale;

-transferul efectiv, prin plăți bancare succesive a sumei de 1.213.085 lei către SC V. SRL, disimulându-se adevărata proveniență sumei de bani primite de la D. prin crearea unui false aparențe de legalitate a documentelor;

-dobândirea, la finalul circuitului de spălare a banilor negri a materialelor electorale de la firma SC V..

Inculpatul **A.**- fost deputat E., fost secretar General al E. și fost asociat în cadrul SC U. SRL pentru săvârșirea infracțiunii de **spălare de bani**, prevazute de art.29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal, constând în:

-schimbarea destinației sumei de 250.000 euro, bani proveniți din săvârșirea altei infracțiuni (folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, faptă prev. și ped. de art. 13 din Legea nr. 78/2000), respectiv prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale;

-constituirea societatii U. SRL cu un capital social în valoare de 10.000 lei, efectuarea de tranzacții între SC G. SRL și SC U. SRL (firmă la care era asociat, împreună cu C.) și transferuri succesive bancare (inclusiv prin interpunerea SC U. SRL) în vederea achiziționării de materiale electorale, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani primite de la D..

Inculpata **B.**, **asociat** și administrator al SC G. SRL pentru săvârșirea infracțiunii de **spălare de bani**, prevazute de art.29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal, constând în:

-schimbarea destinației sumelor de bani primite de C. și A. de la D., bani proveniți din săvârșirea altei infracțiuni (folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, faptă prev. și ped. de art. 13 din Legea nr. 78/2000), respectiv prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale;

-transferul efectiv, în urma întocmirii de documente justificative ce nu corespund realității (contracte de prestări servicii, facturi fiscale, contracte de vânzare cumparare etc.), prin plăți bancare succesive a sumei de 1.213.085 lei către SC V. SRL, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani introduse în circuit prin crearea unui false aparențe de legalitate a documentelor.

Sub aspectul laturii obiective, s-au făcut precizări în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de spălare de bani de către inculpații C., B. și A..

Astfel, referitor la inculpatul C. s-a reținut modalitatea prev. de art. 29 lit. a) din Legea nr. 656/2002, constând în primirea și plata sumei către SC V. SRL, fapt prin care s-a schimbat destinația banilor negri; modalitatea prev. de art. 29 lit. b) din Legea nr. 656/2002, constând în inițierea tranzacțiilor prin SC G. SRL, sens în care a cooptat-o și pe inculpata B.; modalitatea prev. de art. 29 lit. c) din Legea nr. 656/2002 constând în dobândirea, la final a materialelor electorale destinate campaniei electorale din 2008.

Referitor la inculpatul A. s-a reținut modalitatea prev. de art.29 lit. a) din Legea nr. 656/2002 constând în primirea sumei de bani urmată de dispunerea de operațiuni în vederea constituirii SC U. SRL și pentru achiziția de materiale electorale pentru campania electorală din 2008; modalitatea prev. de art. 29 lit. b) din Legea nr. 656/2002 constând în înființarea SC U. SRL pentru schimba și a da o aparență de legalitate sumei de bani primite de la D., interpunerea acestei

societăți în circuite financiare succesive în vederea achiziționării de materiale electorale.

În ceea ce o privește pe B. s-au făcut următoarele precizări, respectiv modalitatea prev. de art. 29 lit. a) din Legea nr. 656/2002 constând în primirea și plata sumei către SC V. SRL, fapt prin care s-a schimbat destinația banilor negri; modalitatea prev. de art. 29 lit. b) din Legea nr. 656/2002 constând în inițierea și derularea tranzacțiilor prin SC G. SRL, fiind cooptată în acest scop de inculpatul C..

În ceea ce privește precizarea mijloacelor de probă și analiza acestora, cu privire la pretinsa fictivitate a relațiilor comerciale enumerate la filele 23-31 din rechizitoriu dintre SC G. SRL, pe de o parte și S.C. M. S.R.L.(fosta N. SRL), S.C. O. S.A., SC P. SRL, SC Q. SRL, SC R. SRL, S.C. S. S.A., S.C. Ș. S.A., S.C. T. S.A., S.C. H. S.A., SC Ț. SRL precum și la fila 33 din rechizitoriu dintre SC G. SRL și SC U. SRL s-a precizat, de către procuror, că fictivitatea relațiilor comerciale reiese din modalitatea derulării acestora, în sensul că, în condițiile în care sumele de bani virate de către acestea către G. SRL sunt în integralitate (făcând excepție reținerea comisioanelor bancare) transferate către V. SRL, nu există o corespondență între serviciile oferite societăților anterior menționate și serviciile prestate de SC V. SRL, aspect ce se regăsește, în mod evident, în cadrul oricărei relații comerciale obișnuite.

În continuare, s-a susținut că starea de fapt descrisă în cuprinsul rechizitoriului rezultă din analiza documentelor privind relațiile comerciale dintre firmele anterior menționate, din declarațiile martorilor (inclusiv ale denunțătorilor D., F. și W.), fiind evidențiate legăturile și interdependența dintre remiterea sumelor de bani de către D. și modalitatea de achiziționare a materialelor electorale în campania electorală din 2008.

Cu privire la proveniența sumelor cu care au fost plătite materialele electorale, fiind avute în vedere denunțurile formulate în cauză, declarația inculpatei B. (conform căreia de relația cu clienții se ocupa C.), declarațiile martorilor, extrasele de cont, fiind expuse operațiunile financiare derulate prin intermediul SC G. SRL relevate în actul de sesizare și preluate întocmai, de asemenea, în ordonanța din data de 12.11.2015.

Totodată, conform art. 278 Cod procedură penală, s-a procedat la îndreptarea erorii materiale din rechizitoriu prin înlăturarea din încadrarea juridică a aplicării art. 38 Cod penal în ceea ce îi privește pe inculpații B. și C., aspecte reținute la filele 36 și 37 din rechizitoriu, prin înlăturarea aplicării art. 48 Cod penal din cadrul paragrafului privind clasarea față de inculpatul A. de la pagina 37 din rechizitoriu, iar clasarea s-a dispus față de art.13 din Legea nr.78/2000, prin modificarea sintagmei *fapta inculpatului A.* cu sintagma *fapta inculpatului C.*, precum și prin înlăturarea aplicării art. 48 Cod penal din cadrul paragrafului privind clasarea de la pagina 38 (alin.1) din rechizitoriu, iar clasarea s-a dispus față de art.13 din Legea nr.78/2000.

Prin încheierea din data de 18 noiembrie 2015, judecătorul de cameră preliminară a restituit cauza la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție, revocând totodată, măsura preventivă a

controlului judiciar dispusă față de inculpatul C., reținându-se, în esență că, deși aparent s-a răspuns de către procuror solicitărilor judecătorului de cameră preliminară, în realitate, nu s-a reușit, prin precizările cuprinse în conținutul ordonanței din data de 12 noiembrie 2015, să se înlăture lipsa de claritate a acuzațiilor aduse celor trei inculpați, care subzistă și în continuare și fac imposibilă stabilirea obiectului și limitelor judecății. Mai mult, prin precizările făcute de procuror s-au cristalizat lacunele actului de sesizare în privința conținutului acuzațiilor aduse celor trei inculpați, lacune care fac imposibilă exercitarea funcției de judecată în prezenta cauză.

Încheierea de restituire a fost desființată prin **încheierea nr. 10/C din data de 1 februarie 2016**, Completul de doi judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală constatând legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul penal nr...../P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, privind pe inculpații C., A. și B. și a dispus începerea judecății.

Dispozițiile privind revocarea măsurii preventive a inculpatului C. au rămas nemodificate conform **încheierii nr. 251 din 27 noiembrie 2015** a Completului de doi judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală.

În faza cercetării judecătorești, Înalta Curte a apreciat că situația de fapt reținută în actul de sesizare este infirmată de probatoriul administrat în cauză, care nu confirmă acuzațiile aduse inculpaților, faptele reținute în sarcina acestora neexistând în materialitatea lor. Astfel, s-a reținut că acuzațiile aduse inculpatului **C.** au constat, în esență, în schimbarea destinației sumei de 170.000 euro, bani proveniți din săvârșirea altei infracțiuni (folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000), respectiv prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale (art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002).

S-a arătat că, prin actul de sesizare al instanței, s-a susținut că *latura obiectivă* consta în:

- **primirea și plata sumei către SC V. SRL** (fapt prin care s-a schimbat destinația banilor negri); transferul efectiv, prin plăți bancare succesive a sumei de 1.213.085 lei către **SC V. SRL**, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani primite de la D. prin crearea unei false aparențe de legalitate a documentelor (art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002).

- **inițierea tranzacțiilor prin SC G. SRL** (sens în care a cooptat-o și pe inculpata B.).

- **dobândirea**, la finalul circuitului de spălare a banilor negri, a materialelor electorale de la SC V. SRL (art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002), respectiv în dobândirea, la final, a materialelor electorale destinate campaniei electorale din anul 2008.

Prin rechizitoriu s-a reținut, în sarcina inculpatului **A.**, săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, în două modalități, respectiv, art. 29 alin. (1) lit.

a) din Legea nr. 656/2002, constând în schimbarea destinației sumei de 250.000 euro, bani proveniți din săvârșirea altei infracțiuni (folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000), prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale.

În ceea ce privește *latura obiectivă*, s-a arătat că aceasta consta în **primirea sumei de bani urmată de dispunerea de operațiuni în vederea constituirii SC U. SRL și pentru achiziția de materiale electorale** pentru campania electorală din anul 2008.

De asemenea, infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, constând în constituirea SC U. SRL (având ca asociați pe inculpații A. și C.) cu un capital social în valoare de 10.000 lei, efectuarea de tranzacții între SC G. SRL și SC U. SRL și tranzacții succesive bancare (inclusiv prin interpunerea SC U. SRL) în vederea achiziționării de materiale electorale, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani primite de la D., *latura obiectivă* constând în **înființarea SC U. SRL** pentru a schimba și a da o aparență de legalitate sumei de bani primite de la D. și **interpunerea acestei societăți în circuite financiare succesive în vederea achiziționării de materiale electorale**.

Referitor la inculpata **B.**, s-a arătat că acuzațiile au constat în schimbarea destinației sumelor de bani primite de A. și C. de la D., bani proveniți din săvârșirea altei infracțiuni (folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000), respectiv prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale (art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002), *latura obiectivă* constând în **primirea și plata sumei către SC V. SRL** (fapt prin care s-a schimbat destinația banilor negri). De asemenea, s-a reținut și transferul efectiv, în urma întocmirii de documente justificative ce nu corespund realității (contracte de prestări servicii, facturi fiscale, contracte de vânzare cumpărare etc.), prin plăți bancare succesive a sumei de 1.213.085 lei către SC V. SRL, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani introduse în circuit prin crearea unei false aparențe de legalitate a documentelor (art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002), *latura obiectivă* constând în **inițierea și derularea tranzacțiilor prin SC G. SRL**, fiind cooptată în acest scop de inculpatul C..

Prioritar, instanța de fond a verificat preexistența infracțiunii predicat din care au fost extrase presupusele sume de bani ilicite, reținând că infracțiunea de spălare a banilor are un caracter subsecvent, respectiv corelativ derivat, astfel că, pentru a fi întrunite elementele constitutive ale acesteia, în mod necesar ar trebui să existe o situație premisă, constând în săvârșirea unei alte infracțiuni, care să genereze, în mod ilicit, bunuri care vor fi supuse procesului de „spălare”, ajungându-se la disimularea originii ilicite a acestora, prin intermediul unor operațiuni complexe juridice, economice sau financiare.

De asemenea, în raport de modalitatea de formulare a acuzațiilor aduse inculpaților de către organele de urmărire penală, un prim element al analizei instanței de judecată a avut ca obiect și faptul pretinsei remiteri și primiri a sumelor de bani, rezultate, în opinia acuzării, din infracțiunea de folosirea influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, pretins comisă de inculpații C. și A..

În raport de caracterul succesiv și corelativ al celor două infracțiuni, primirea sumei de 700.000 de euro de către martorul denunțator D. și remiterea unei părți din aceasta inculpaților C. și A., acțiuni ce au constituit obiectul infracțiunii predicat, pe de o parte, și, pe de altă parte, **primirea** de către inculpatul C. a sumei de 170.000 euro și de către inculpatul A. a sumei de 250.000 euro, acțiuni ce au constituit latura obiectivă a infracțiunii de spălare a banilor reținută de acuzare, în sarcina celor trei inculpați, în varianta normativă prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, Înalta Curte a analizat, în continuare, situația de fapt din perspectiva ambelor aspecte.

În acest sens, în cauză au fost administrate probele constând în audierea inculpaților C. și A., audierea martorilor din acte, D. și X., precum și a martorului propus de cei doi inculpați, Y.. Totodată, din oficiu, au fost solicitate Băncii Z., extrasele de cont aferente tuturor conturilor deschise, pe numele martorului Y., în perioada lunilor decembrie 2007 – iunie 2008.

Instanța de fond a arătat că organele de urmărire penală au reținut, în esență că, în contextul în care martorul denunțator D. a primit de la martorul X., prin intermediul martorului Y., suma de aproximativ 700.000 de euro pentru soluționarea favorabilă a unei cereri de punere în posesie pentru niște terenuri din județul ....., o parte din bani, respectiv suma de 170.000 euro i-a fost remisă inculpatului C., iar suma de 250.000 euro a fost remisă inculpatului A., în scopul finanțării campaniei electorale din 2008 (alegeri locale și generale) a candidaților Partidului E.. Remiterea sumelor de bani celor doi inculpați s-a făcut în numerar, în aceeași zi sau cel mai târziu a doua zi după ce martorul Y. îi dăduse, în numerar, suma de 700.000 euro martorului D., ultimul deplasându-se în București unde s-a întâlnit cu inculpații C. și A.. Referitor la circuitul sumei de bani, s-a arătat că **martorul X.**, pentru sprijinul acordat în obținerea terenurilor, a virat, la data de 28.12.2007 în contul **martorului Y.** deschis la Banca Z., **suma de 3.600.000 lei** (echivalentul unui milion de euro), acesta din urmă a retras imediat banii și i-a remis, o parte, **respectiv suma de 700.000 euro martorului D.** În rechizitoriu s-a menționat că D. a remis sumele de bani inculpaților C. și A., în cursul **lunii ianuarie 2008** (f. 32), aspect susținut și cu ocazia dezbaterilor, pentru ca în concluziile scrise depuse de procuror să se menționeze, ca și interval de timp al remiterii banilor, **sfârșitul lunii decembrie 2007.**

În continuare, s-a arătat că probele administrate în cauză nu confirmă situația de fapt reținută de organele de urmărire penală cu privire la retragerea banilor de către martorul Y. și remiterea acestora martorului D., precum și remiterea ulterioară, de către acesta din urmă, inculpaților C. și A..

Astfel, instanța a apreciat că **martorul Y.**, audiat în cursul cercetării judecătorești, la termenul din 14 iunie 2016, a negat faptul că i-ar fi dat suma de 700.000 de euro lui D., iar inculpații C. și A. au negat, de asemenea, primirea vreunei sume de bani de la acesta din urmă.

Martorul a mai arătat că, în următoarele zile, după ce a primit banii, i-a schimbat în euro, rezultând echivalentul a aproximativ 950.000 euro, sumă în valută pe care a lăsat-o în cont. **A mai precizat că nu a scos efectiv banii din bancă**, schimbul valutar fiind făcut doar scriptic.

Cu privire la aceste ultime susțineri ale martorului Y. s-a apreciat că se coroborează cu relațiile transmise de Banca Z., care arată că, din rulajul conturilor, în lei și în euro, deschise pe numele martorului, rezultă că suma primită de acesta, la data de 28.12.2007, în quantum de 3.600.000 lei, a fost convertită în euro, la 23 ianuarie 2008, rezultând suma de 958.739 euro, pentru ca la data de 31.01.2008, martorul să facă o altă operațiune pe cont, cumpărând monedă națională, suma rezultată în urma schimbului valutar, de 3.541.051 lei, fiind transferată în contul de lei al acestuia.

De asemenea, totalul retragerilor în numerar efectuate de martorul Y., în perioada de referință, este mult inferior cuantumului sumei reclamate de martorul D. ca fiindu-i remise de martorul Y. și, oricum, **ulterior** perioadei menționate de acuzare. Astfel, din extrasele de cont depuse la dosar, s-a reținut că martorul Y. a ridicat, în numerar, mai multe sume de bani: 30.000 euro în 18.02.2008 - bani rezultanți din conversiunea sumei de 109.950 lei retrași din contul de lei, 30.000 lei în 20.03.2008, 25.000 lei în 21.03.2008, 30.000 lei, respectiv 5.000 lei în 26.03.2008, câte 20.000 lei în 27 și 28 martie 2008, câte 26.000 lei în 4, 10 și 25 aprilie 2008, 20.000 lei în 16.05.2008, 15.000 lei în 20.05.2008, singurul care susține teza acuzării fiind martorul D..

Însă, examinând succesiunea declarațiilor acestuia, instanța de fond a constatat existența mai multor contradicții, inclusiv în ceea ce privește data și modalitatea de primire a banilor, respectiv de remitere a sumelor de bani inculpaților C. și A..

Astfel, s-a arătat că în cursul urmăririi penale, martorul denunțator a relatat că sumele de bani au fost înmânate inculpaților C. și A. în aceeași zi sau cel târziu a doua zi după ce Y. i-a remis în numerar suma de 700.000 euro, moment plasat la începutul anului 2008, pentru ca, în declarația din 14.06.2016, dată în fața instanței de fond, martorul să revină asupra celor relatate și să declare că suma de 700.000 euro a primit-o de la Y. în mai multe tranșe, în numerar, în prima jumătate a anului 2008, în lunile februarie – iunie, iar banii au fost dați celor doi inculpați la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai 2008.

De asemenea, martorul D. nu a putut prezenta elemente concrete de timp, loc și quantum al sumelor pretins primite de la Y. și pretins remise inculpaților, nici cu ocazia suplimentului de declarație luat la același termen de judecată, la solicitarea reprezentantului Ministerului Public.

Deopotrivă, instanța de fond a mai reținut că, din setul de înscrisuri înaintat de Banca Z. rezulta imposibilitatea obiectivă ca faptele să se fi petrecut astfel cum susține martorul D., în oricare dintre variantele oferite de acesta.

Astfel, Înalta Curte nu a avut în vedere aspectele invocate de acest martor, la stabilirea situației de fapt.

În ceea ce privește **declarațiile martorului X.**, Înalta Curte a constatat că aspectele relatate de acesta, cu privire la presupusa remitere de către D. a sumelor de 170.000 euro, respectiv 250.000 euro inculpaților C. și A. sunt lipsite de valoare probatorie, din moment ce martorul nu le-a perceput personal ci, i-au fost relatate de către același martor denunțator, D..

Față de cele arătate, Înalta Curte a constatat că probele administrate în cauză nu dovedesc faptul că a existat o acțiune de remitere a sumei de 700.000 euro de către martorul Y. martorului D., din care acesta din urmă să remită sume de bani inculpaților C. și A..

În acest context, s-a apreciat că întreaga construcție a acuzației are la bază, exclusiv, denunțul și declarațiile martorului denunțator D. care, însă, nu se coroborează cu celelalte probe administrate în cursul procesului penal, acuzația formulată în cauză dovedindu-se a fi neîntemeiată.

În plus, s-a menționat și faptul că elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani, în oricare dintre variantele normative prevăzute la lit. a), b) sau c) din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 656/2002, presupune ca bunurile prezumtiv provenite din activități ce se circumscriu ilicitului penal să fie supuse unor „procedee de spălare” (albire) la finalul cărora, acestea să fie reintroduse în circuitul civil ca bunuri de proveniență licită, aceasta fiind o condiție esențială pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor.

În raport de circumstanțele concrete ale prezentei cauze relevate anterior, s-a constatat că susținerile organelor de urmărire penală, potrivit cărora, bunurile provenite din săvârșirea unei infracțiuni, reprezentate de suma de bani în cuantum de 170.000 euro pretins remisă inculpatului C., respectiv suma de bani în cuantum de 250.000 euro pretins remisă inculpatului A. de către martorul denunțator D., sunt neîntemeiate, fiind bazate, în mod singular, pe declarațiile contradictorii ale martorului denunțator.

În acest sens s-a mai arătat că probele administrate în cauză nu confirmă exercitarea vreunei dintre acțiunile circumscrise elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 de către inculpații C. și A., susținerile organelor de urmărire penală fiind simple afirmații, în condițiile în care nu sunt confirmate nici măcar de către denunțatorul D..

În același timp, chiar în situația în care ar fi fost reală, instanța de fond a considerat că nu poate reține împrejurarea că inculpații C. și A. ar fi avut cunoștință de proveniența pretinselor sume de bani, în condițiile în care această informație este relevată de o singură sursă, respectiv declarația martorului D., care nu se coroborează cu nicio altă probă administrată în cauză.

Referitor la derularea tranzacțiilor comerciale prin intermediul SC G. SRL, care au constituit, în opinia acuzării, latura obiectivă a infracțiunii de spălare de bani, în varianta normativă prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, Înalta Curte a apreciat că susținerile organelor de urmărire penală sunt neîntemeiate și pe acest aspect.

În acest sens s-a arătat că, prin actul de sesizare, s-a reținut, în esență, că inculpații au disimulat originea ilicită a sumelor de bani primite de la D., prin încheierea unor contracte comerciale, urmate de transferuri bancare succesive, prin interpunerea SC G. SRL, urmărind finanțarea campaniei electorale din anul 2008 prin intermediul acestei societăți. În acest sens, au fost expuse, în cuprinsul rechizitoriului, operațiunile financiare derulate de SC G. SRL cu mai multe societăți comerciale, respectiv: SC N. SRL (actuală SC M. SRL), SC S. SA, SC Ș. SA, SC T. SA, SC H. SA, SC Ț. SRL, SC P. SRL (în prezent A1. SRL), SC Q. SRL, SC R. SRL, SC O. SRL și SC U. SRL.

În acest sens, instanța a reținut că, în opinia procurorului, expusă în ordonanța nr. .../P/2015 emisă la data de 12 noiembrie 2015 de remediere a neregularităților actului de sesizare, fictivitatea relațiilor comerciale dintre aceste societăți reiese din modalitatea derulării acestora în sensul că, în condițiile în care sumele de bani virate de aceste societăți către G. SRL au fost, în integralitate, transferate către V. SRL, nu există o corespondență între serviciile oferite societăților antementionate și serviciile prestate de această din urmă societate, aspect ce se regăsește în cadrul oricărei relații comerciale obișnuite. Mai mult, s-a apreciat ca relevantă împrejurarea că activitatea SC G. SRL s-a rezumat, în perioada de referință, la achiziționarea, în mod ilicit, a materialelor electorale pentru campania electorală din anul 2008, fiind evidentă concordanța dintre încasările avute de SC G. SRL și plățile efectuate de aceasta către V. SRL pentru achiziția de materiale electorale.

Instanța a mai reținut că prin rechizitoriu s-a mai arătat și că societatea U. SRL a fost înființată de inculpații C. și A. tocmai pentru a schimba și a da o aparență de legalitate sumelor de bani remise de către denunțatorul D., **însă, în actul de acuzare nu a fost indicat care a fost modalitatea prin care sumele de bani pretins primite de la martorul denunțator D. au fost introduse în circuitele financiare apreciate ca suspecte de către organele de urmărire penală, acest proces de spălare („albire”) a banilor nefiind demonstrat nici în urma administrării probatoriului de către instanța de fond.**

În acest sens, s-a arătat că, în cursul cercetării judecătorești, Înalta Curte a administrat un vast probatoriu, constând în audierea martorilor F., W., B1., I., C1., D1., E1., F1., G1., H1., I1. și J1., mare parte dintre aceștia, la solicitarea reprezentantului Ministerului Public, dispunându-se, totodată, și efectuarea unei expertize judiciare contabile însă, **din probele administrate în cauză nu s-a dovedit existența unui mecanism de spălare a banilor, prin introducerea într-un circuit aparent legal, a unor sume de bani de proveniență ilicită.**

S-a constatat și că martorii, reprezentanți ai societăților comerciale, audiați în cauză, respectiv martorul C1., reprezentantul SC N. SRL (actuală SC M. SRL), martorul D1., reprezentantul SC S. SA, martorul F1., reprezentantul SC Ș. SA, martorul G1., reprezentantul SC T. SA, martorul F., reprezentantul SC H. SA, martorul I1., reprezentantul SC Ț. SRL, SC P. SRL (în prezent A1. SRL), SC Q. SRL (în prezent SC K1. SRL) și martora L1., reprezentantul SC O. SRL, au arătat că sumele de bani achitate SC G. SRL au provenit din fondurile proprii, ale societăților, iar în cazul martorului I1., și din fonduri personale. De asemenea, că aspectele relatate de martorii antementionați au fost confirmate și

expertul judiciar, care a arătat că proveniența sumelor cu care au fost efectuate plățile de către SC G. SRL către SC V. SRL o reprezintă încasările facturilor emise de SC G. clienților săi.

Mai mult de atât, instanța a mai reținut că declarațiile martorilor relevate anterior, dar și înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală confirmă că plățile au fost efectuate prin transferuri bancare, ceea ce denotă certitudinea efectuării lor, în același sens opinând și expertul judiciar, care a precizat că încasarea facturilor de către G. SRL s-a realizat prin virament bancar.

Instanța de fond a mai observat că obiectul contractelor analizate, conform declarațiilor martorilor, nu a constat doar în furnizarea de materiale electorale, care s-a realizat doar în cazul SC N. SRL (actuală SC M. SRL), SC H. SA și SC O. SRL. În celelalte cazuri a constat fie în servicii de monitorizare presă (SC S. SA, SC Ț. SRL, SC P. SRL (în prezent A1. SRL), SC Q. SRL), fie în alte servicii, (în cazul SC Ș. SA și SC R. SRL), ori achiziții de materiale promoționale, în cazul SC T. SA.

Totodată, martorii audiați, C1., D1., G1., I1. și L1. au confirmat derularea operațiunilor comerciale încheiate cu SC G. SRL, nefiind invocate de către acuzare mijloace de probă în sens contrar.

De asemenea, opinia separată a expertului parte al DNA, la obiectivul nr. 3 al expertizei contabile, în sensul că nu au fost identificate documente justificative cu privire la prestarea efectivă a serviciilor înscrise în facturi este confirmată numai în cazul SC Ș. SA și SC H. SA, de martorii F1. și F., reprezentanții celor două societăți, care au arătat că doar au efectuat plata facturilor emise de G. SRL, fără a primi, în schimb, și produsele facturate.

Însă, instanța a aprecia că fictivitatea relațiilor comerciale derulate între SC G. SRL cu fiecare dintre societățile Ș. SA și H. SA nu este de natură a releva existența infracțiunii de spălare a banilor, **în condițiile în care martorii au confirmat că plățile au fost efectuate din fondurile proprii.**

În ceea ce privește relațiile comerciale dintre SC G. SRL și SC R. SRL, apreciate, de asemenea, ca suspecte de către acuzare și interpușe în tranzacțiile succesive de plăți către SC V. SRL, s-a arătat că acestea nu s-au materializat, martorul J1., reprezentantul societății arătând că banii plătiți i-au fost returnați, aspect confirmat și de raportul de expertiză contabilă judiciară, în cuprinsul căruia este menționat că avansul încasat din 08.10.2008 a fost restituit în totalitate pe data de 17.10.2008 (f. 48 raport de expertiză).

S-a mai evidențiat și că din declarațiile martorilor audiați, reprezentanți ai societăților comerciale rezultă o varietate de relații comerciale, cu obiecte diferite, unele dintre acestea derulate conform convențiilor încheiate, altele nu, unele finalizate, altele nematerializate, neputându-se stabili un numitor comun, care să conducă, prin repetabilitate, la o concluzie unică, a caracterul suspect al acestora, din perspectiva infracțiunii de spălare de bani, aspecte cu privire la care s-a apreciat că nu s-a făcut nicio verificare sub aspectul fictivității relațiilor comerciale, mențiunile din cuprinsul rechizitoriului fiind simple afirmații, nedovedite de probe. Mai mult, în cazul unora dintre societățile comerciale pretins implicate într-un circuit de spălare a banilor nu s-a menționat, în cuprinsul rechizitoriului, ce tranzacții au caracter suspect, în opinia acuzării.

Astfel, s-a arătat că apar o serie de inadvertențe în ceea ce privește relațiile comerciale și societățile comerciale pretins implicate în circuitul „banilor murdari”.

Astfel, SC P. SRL nu este menționată de procuror la f. 23 din rechizitoriu ca fiind una din societățile cu care SC G. SRL a derulat operațiuni comerciale ce au făcut obiectul infracțiunii de spălare de bani, însă este menționată la filele 26 și 28 unde se descrie proveniența sumelor cu care au fost plătite materialele electorale.

În același mod, societățile comerciale Q. SRL și R. SRL nu apar menționate ca fiind printre societățile cu care SC G. SRL a derulat operațiuni comerciale, specifice spălării banilor, însă ambele societăți sunt menționate la f. 28 din rechizitoriu unde se descrie proveniența sumelor cu care au fost plătite materialele electorale. Relevant s-a apreciat a fi și faptul că, în cursul urmăririi penale, nici nu au fost solicitate relații de la Registrul Comerțului cu privire la cele două societăți.

Cu privire la SC Q. SRL, s-a arătat că, în rechizitoriu se face referire (f. 28) la o tranzacție în valoare 24.200 lei, însă la dosar nu există nicio factură, astfel cum există în cazul celorlalte societăți, pentru a se vedea data efectuării acestei tranzacții și valoarea acesteia. În schimb, la fila 256 vol. 1 după este depus un extras de cont de la BCR privind tranzacțiile bancare ale SC G. SRL în care apare ca plătitor SC Q. SRL și beneficiar SC G. SRL, conform facturii nr.384/03.10.2008 cu ordin de plată din data de 07.10.2008, ceea ce coincide și cu data menționată în rechizitoriu, dar valoarea acestei tranzacții prin bancă este egală cu suma de 92.859 lei, sumă care nu coincide cu suma din rechizitoriu. De asemenea, pe extrasul de cont aflat la fila 259 vol. 1 după, figurează o altă plată conform facturii nr. 398/09.10.2008 cu ordinul de plată emis în data de 16.10.2008, fiind însă neinteligibilă suma, respectiv 28,56..., iar celelalte cifre nu se mai disting, mențiunile de pe înscrisuri nefiind fotocopyate integral. În declarația 394 privind livrările, prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național în semestrul II al anului 2008 a SC G. SRL, aflată la fila 161 vol. 2 după, figurează la rubrica livrări de bunuri/prestări de servicii suma de 44.350 lei și TVA-ul aferent de 8.427 lei. Or, niciuna dintre aceste sume menționate și cu privire la care există date la dosar, nu are în vedere tranzacția apreciată în rechizitoriu ca fiind fictivă. În cursul cercetării judecătorești, inculpata B. a depus, în copie, factura cu nr. 00398 din data de 09.10.2008, în valoare de 28.560 lei (24.000 lei fără TVA).

Nu în ultimul rând, s-a apreciat că SC Ț. SRL este menționată la f. 23 din rechizitoriu ca fiind una din societățile cu care SC G. SRL a derulat operațiuni comerciale și se precizează valoarea acestei tranzacții (28.587 lei), însă la f. 26 - 31 din rechizitoriu, în care se arată în detaliu proveniența sumelor cu care au fost plătite materialele electorale, această societate nu mai este menționată.

Referitor la ultimele trei societăți comerciale menționate anterior, relevante au fost și considerațiile expertului judiciar expuse în răspunsul la obiectivul nr. 4 al Raportului de expertiză contabilă judiciară, din care rezultă că relațiile comerciale cu SC G. SRL au fost inițiate anterior încheierii contractului de către aceasta din urmă cu SC V. SRL. Mai mult, relațiile comerciale s-au

derulat și în anii următori, cu o frecvență destul de mare, **aspecte care infirmă susținerile acuzării privind pretinsa fictivitate a relațiilor comerciale dintre aceste societăți.**

Astfel, relațiile comerciale dintre SC G. SRL și SC P. SRL s-au desfășurat în baza contractului de prestări servicii nr. 324/24.06.2008 (după la f. 255 vol. 3) și, ulterior, conform contractului nr. 171/03.09.2008, servicii de monitorizare presă fiind prestate de către SC G. și ulterior, în intervalul 2012 - 2015, conform înscrisurilor depuse la dosarul de urmărire penală (f. 246 ș.u.vol. 3).

Și relațiile dintre SC G. SRL și SC Q. SRL (actualmente SC K1. SRL) au fost inițiate anterior încheierii contractului nr.100/21.07.2008 dintre SC G. SRL și SC V. SRL, expertul judiciar menționând contractul de prestări servicii nr. 205/10.04.2008, contract menționat și pe factura depusă de inculpata B., după cum s-a arătat mai sus. Totodată, expertul a mai menționat și un alt contract de prestări servicii încheiat între cele două societăți, la data de 19.09.2008.

În același sens, au fost inițiate și relațiile comerciale cu SC Ț. SRL, conform contractului de reseller nr. 1/10.01.2008 (f. 88 vol. 3 dup), în baza acestui contract fiind efectuate mai multe plăți, în intervalul ianuarie – decembrie 2008, conform tabelului aflat la f. 33 – 34 din Raportul de expertiză contabilă judiciară, la dosarul de urmărire penală fiind depuse înscrisuri care relevă existența și continuitatea relațiilor comerciale în intervalul 2008 – 2014 (f. 84 ș.u. vol. 3).

În același mod, și în cazul SC S. SA, expertul judiciar a arătat că relația comercială cu SC G. SRL nu are legătură cu materialele promoționale, confirmând, astfel, afirmațiile martorului privind prestarea serviciilor de monitorizare presă, în condițiile în care factura (nr. 308/10.07.2008) a fost emisă anterior semnării contractului nr.100/21.07.2008 dintre SC G. SRL și SC V. SRL. Mai mult, atât din declarația reprezentantului societății, martorul D1., cât și din actele depuse la dosar a rezultat că cele două societăți au mai avut relații comerciale de aceeași natură în anul 2009, cât și ulterior în anii 2012 – 2013 (f. 11 ș.u. vol. 3 dup).

Astfel, instanța a constatat că organele de urmărire penală nu au arătat în ce modalitate inculpații au disimulat originea ilicită a sumelor de bani pretins primite de la D., prin încheierea contractelor comerciale de către SC G. SRL cu SC N. SRL (actuală SC M. SRL), SC S. SA, SC Ș. SA, SC T. SA, SC H. SA, SC Ț. SRL, SC P. SRL (în prezent A1. SRL), SC Q. SRL (în prezent SC K1. SRL), SC R. SRL și SC O. SRL, doar afirmând existența unei astfel de acțiuni. S-a mai apreciat că împrejurarea că activitatea SC G. SRL s-a rezumat, în perioada de referință, la achiziționarea materialelor electorale și concordanța dintre încasările avute de SC G. SRL de la societățile menționate și plățile efectuate către SC V. SRL nu sunt suficiente, în lipsa unor probe care să susțină un astfel de raționament.

În acest sens, instanța de fond a apreciat că, sesizând lacunele actului de sesizare pe acest aspect, reprezentantul Ministerului Public a extins obiectul acuzațiilor aduse inculpaților prin cererile de probațiune depuse în cursul cercetării judecătorești. Astfel, prin cererea de efectuare a expertizei contabile,

reprezentantul Ministerului Public a arătat că, în cadrul circuitelor financiare ce au avut ca scop final achiziționarea de materiale electorale de la SC V. SRL, au fost implicați reprezentanții mai multor societăți comerciale, scopul acestor demersuri fiind amestecarea banilor proveniți din infracțiunea predicat cu banii de la aceste societăți comerciale, așa încât, în circuitul financiar au existat atât bani negri introduși de inculpații C. și A. prin depuneri cash, împrumutarea unor societăți realizată prin intermediari, fiind menționat, cu titlu de exemplu martorul II., tranzacții bancare, decontări, plata unor servicii etc., cât și banii proveniți de la reprezentanții unor societăți comerciale cărora li s-a solicitat de inculpatul C., prin intermediari, să achite facturi ce le-au fost trimise de SC G. SRL, prin folosirea de către inculpata B. a unor contracte de prestări servicii, pentru a ascunde destinația finală a banilor și anume achiziția de produse de la SC V. SRL.

În acest context, Înalta Curte a apreciat că, în condițiile în care, prin dispozițiile Codului de procedură penală în vigoare a fost eliminată instituția extinderii procesului penal pentru alte fapte, în faza judecătii, prev. de art. 336 Cod procedură penală anterior, odată ce a fost emis actul de sesizare a instanței, conținutul constitutiv al acuzației nu mai poate fi modificat.

Astfel, obiectul judecătii se mărginește, potrivit art. 371 Cod procedură penală, la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare al instanței, iar rolul instanței de judecată este de a soluționa cauza dedusă judecătii, în conformitate cu prevederile art. 349 din același cod. În viziunea Codului de procedură penală în vigoare, a fost regândită poziția instanței de judecată care nu mai are consacrat un rol activ în cadrul procesului penal, ci garantează ca procesul să aibă un caracter echitabil, iar soluționarea cauzei deduse judecătii să se realizeze cu respectarea drepturilor subiecților procesuali și asigură administrarea probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei, în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii.

Prin urmare, soluția pronunțată de instanța de judecată a fost dată în raport de faptele descrise în actul de sesizare, obiectul judecătii neputând fi extins cu privire la alte aspecte nereținute de acuzare la momentul sesizării instanței, dar precizate ulterior în faza de cercetare judecătorească.

Fiind însă un aspect dezbătut în cursul cercetării judecătorești, instanța de fond a analizat, totuși, susținerile acuzării, care s-au apreciat a fi, și acestea, neîntemeiate.

Cu privire la susținerile reprezentantului Ministerului Public, în sensul că proveniența sumelor de bani cu care au fost plătite materialele electorale a reprezentat-o și împrumutarea societăților, prin intermediari, dându-se ca exemplu martorul II., cu referire și la răspunsul expertului parte al parchetului la obiectivul nr. 2 al expertizei, concretizat în tabelul LM2 aflat la f. 24 a Raportului de expertiză contabilă judiciară, instanța de fond a constatat că opinia expertului parte se diferențiază, pe aspectul provenienței sumelor de bani cu care s-au achitat materialele electorale, cu privire la cele două creditări ale societății în cuantum total de 60.000 de lei.

Totodată, cu privire la susținerea reprezentantului Ministerului Public, în sensul că activitățile de creditare în numerar către SC P. SRL, efectuate de

martorul II. și relațiile comerciale derulate cu furnizorii de servicii de publicitate SC P. SRL și SC Ț. SRL nu sunt decât modalități de introducere în circuitul financiar de sume de bani din infracțiunea predicată, ce au fost folosite, în aceeași zi sau la scurt timp, pentru plata facturilor către SC V. SRL, Înalta Curte a apreciat că cele expuse anterior nu sunt de natură a conduce la concluzia existenței unui mecanism infracțional de spălare a banilor, în condițiile în care, faptul singular al acordării unei creditări societății de către asociat nu poate fi apreciat ca ilegal, în lipsa și a altor elemente care să determine caracterul infracțional a unei astfel de acțiuni. Or, simpla afirmare a unei stări de fapt, nedovedite prin mijloace de probă, nu poate fundamenta concluzia acuzării.

De asemenea, s-a arătat că raportul de expertiză contabilă judiciară întocmit în cursul cercetării judecătorești, atât în opinia expertului judiciar, dar și a expertului parte al DNA relevă existența unor împrumuturi acordate de martorul II. celor trei societăți, la care acesta avea calitatea de asociat, opiniile celor doi experți diferind cu privire la plățile efectuate societății G. SRL din aceste împrumuturi.

Astfel, expertul judiciar a constatat că, din creditările asociatului II. din data de 02.10.2008, în cuantum de 37.650 lei și din data de 06.10.2008, în valoare de 31.000 lei acordate SC P. SRL, sunt achitate, în data de 06.10.2008, către SC G. SRL factura nr. 381/02.10.2008 în valoare de 27.738,90 lei și factura nr. 383/03.10.2008 în valoare de 40.903,87 lei (f. 63 din Raportul de expertiză). Expertul parte al DNA a considerat că și plata efectuată către SC G. SRL, la data de 22.07.2008, în sumă de 35.690,72 lei putea să provină și din împrumuturi acordate societății de către asociați (f. 65 din Raportul de expertiză). Contrar acestei ultimei concluzii, experții parte ai inculpaților C. și B. au arătat că plata efectuată pe data de 22.07.2008, în valoare de 35.690,72 lei provine din ultimele încasări, respectiv de la M1. pe 21.07.2008 în sumă de 10.164 lei și N1. pe 22.07.2008 în sumă de 12.847 lei, așa încât plata s-a efectuat din disponibilitățile societății.

Față de cele arătate, s-a constatat că două dintre cele trei operațiuni menționate în rechizitoriu ca având caracter suspect efectuate de SC P. SRL au fost achitate, atât din încasări de la clienții societății, cât și din creditările acordate societății de asociatul II..

Însă, această împrejurare, în lipsa oricăror probe din care să rezulte legătura dintre sumele de bani pretins remise de martorul D. inculpaților C. și A. și sumele de bani cu care s-a creditat SC P. SRL de către martorul II., s-a apreciat a fi lipsită de relevanță juridică în privința infracțiunii de spălare de bani.

Nici calitățile deținute de inculpatul C. și martorul II., de asociați la ambele societăți - P. SRL și G. SRL, clamate de acuzare, nu pot determina o altfel de concluzie, în lipsa unor probe certe privind caracterul infracțional al activităților derulate de cei în cadrul societăților menționate.

Relevant s-a reținut a fi și faptul că martorul II. a împrumutat societatea și cu alte ocazii, pe parcursul anului 2008, astfel cum rezultă din Raportul de expertiză (obiectivul nr. 4), dar și în alte perioade, atât anterior, cât și ulterior anului 2008, conform declarației date de acesta cu ocazia reaudierii de la termenul din 11 mai 2018.

În ceea ce privește societatea comercială Q. SRL, expertul judiciar a mai constatat, la f. 63 din raport că, din creditările asociatului I1., din data de 06.10.2008, în valoare de 25.000 lei și din data de 15.10.2008, de aceeași valoare, acordate SC Q. SRL, s-au achitat către SC G. SRL factura nr. 384/03.10.2008 (24.210 lei) și factura nr. 398/09.10.2008 (28.580 lei).

Însă, s-a constatat că reprezentantul Ministerului Public nu a invocat, prin concluziile scrise, existența vreunei tranzacții suspecte prin intermediul acestei societăți. Mai mult, în raport de mențiunile cuprinse în rechizitoriu, instanța de judecată nu a putut identifica tranzacția la care se referă procurorul, înscrisurile atașate la dosar – copiile extraselor de cont depuse la urmărire penală și copia facturii depuse de inculpată, în cursul cercetării judecătorești, menționate anterior în considerentele prezentei hotărâri, având alte valori decât cea precizată în actul de sesizare.

Ca și în cazul anterior, din Raportul de expertiză rezultă că societatea a fost creditată de asociatul I1. de mai multe ori, în intervalul mai – decembrie 2008.

În același notă context, s-a arătat că reprezentantul Ministerului Public a invocat prezența în circuitul pretins infracțional și a SC Ț. SRL, fără a indica vreo operațiune comercială în care să fi fost implicată societatea menționată, făcând doar referiri generice la creditările acordate societății, afirmând că „nu sunt decât modalități de introducere în circuitul financiar de sume de bani din infracțiunea predicat, ce au fost folosite, în aceeași zi sau la scurt timp, pentru plata facturilor către SC V. SRL”.

Însă, așa cum s-a arătat anterior, nu a fost menționat, în actul de sesizare, și nici ulterior, în cursul cercetării judecătorești o tranzacție, apreciată ca suspectă, derulată prin intermediul acestei societăți.

Referitor la SC Ț. SRL, expertul judiciar a arătat că nu se poate concluziona că plățile către SC G. SRL s-au efectuat din împrumuturile acordate de asociat (f. 63 din raport), expertul parte al DNA apreciind în sens contrar, că plățile efectuate de SC Ț. SRL către SC G. SRL au fost efectuate din disponibilitățile societății rezultate din încasări de la clienți și din împrumuturile de la asociatul I1. (f. 67 din raport).

Însă, după cum s-a arătat și anterior, relațiile contractuale dintre cele două societăți s-au derulat pe tot parcursul anului 2008, în baza unui contract încheiat în luna ianuarie, iar plățile s-au efectuat, de asemenea, pe tot parcursul anului. Mai mult, după cum a arătat și expertul parte, împrumuturile acordate de asociatul I1. societății s-au efectuat în intervalul februarie – decembrie 2008, prin transferuri bancare, nefiind decelată nici de către expertul parte vreo tranzacție cu aparență legală, specifică infracțiunii de spălare de bani în perioada cu caracter infracțional reținută în cauză de către organele de urmărire penală.

Instanțaa apreciat că, față de cele arătate, creditările acordate societăților de către martorul I1. nu pot fi subsumate laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani pretins comise de inculpații din prezenta cauză.

În completarea argumentelor prezentate s-a constatat și disproporția vădită între quantumul sumelor pretins primite de inculpații C. (170.000 euro) și A. (250.000 euro) și quantumul creditărilor acordate SC P. SRL (37.650 lei,

respectiv 31.000 lei), nefiind ignorat nici faptul că această modalitate de formulare a acuzației nu a făcut obiectul cercetărilor în cursul urmăririi penale, prin urmare nu poate fundamenta pronunțarea unei soluții pe fondul cauzei.

În ceea ce privește societatea comercială U. SRL, s-a reținut de către acuzare că a fost constituită și, ulterior, folosită în circuite financiare pentru achiziția materialelor electorale necesare campaniei din anul 2008, activități prin care inculpatul A. a dat o aparență de legalitate sumei primite de la D., căreia i s-a dat destinația de capital al societății (10.000 lei) și, practic, s-a disimulat, în acest mod, originea ilegală a respectivei sume.

Deopotrivă, s-a mai arătat că elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani în varianta normativă prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în ceea ce-l privește pe inculpatul A., a constat în acțiunea de transfer de la SC G. SRL, a sumei de 60.650 lei, proveniți de la martorul D., către SC U. SRL, sub aparența achiziției de materiale electorale. În realitate, în opinia acuzării, prin acest transfer de bani urmărindu-se să se confere tranzacției aparența de legalitate și anume faptul că s-ar fi dobândit bunuri prin operațiuni legale și s-a urmărit disimularea adevăratei proveniențe a sumei de bani primită de la D..

Cu privire la SC U. SRL, s-a reținut că, din înscrisurile aflate la dosar, a rezultat că a fost înființată, conform actului constitutiv (f. 30 vol. 4 dup), în 25 ianuarie 2008, de inculpații C. (40%), A. (40%), B. (10%) și martorul O1. (10%), inculpata cumulând, și calitatea de administrator, capitalul social fiind în cuantum de 10.000 lei.

De asemenea, că prin hotărârea AGA din data de 26 februarie 2008 (f. 4 vol. 4 dup), inculpații C. și A. s-au retras din societate, acțiunile fiind cesionate inculpatei B. și, respectiv, martorului O1..

Cu privire la capitalul social, de 10.000 lei, al acestei societăți, instanța de fond a apreciat că organele de urmărire penală au afirmat, dar fără a aduce vreo dovadă în acest sens, că suma provenea din banii dați inculpatului A. de către martorul denunțator D., acuzația din rechizitoriu bazându-se pe așa-zisa coincidență dintre capitalul social relativ mare al societății și suma generoasă primită de la denunțatori. Or, coincidența la care face referire procurorul privind capitalul social al SC U. SRL și suma primită de la denunțator este o simplă speculație, disproporția dintre cele două sume de bani fiind evidentă: 250.000 euro, despre care se afirmă că inculpatul i-a primit de la D. și 10.000 lei (2700 euro) constituind capitalul social al societății.

Mai mult, instanța a arătat că acuzația se bazează doar pe simple afirmații, în sensul că societatea U. SRL a fost înființată de către inculpații C. și A. tocmai pentru a schimba și a da o aparență de legalitate sumelor remise de către denunțatorul D.. De asemenea, tot în aceeași idee și pentru a nu li se atrage răspunderea, s-a afirmat că inculpații și-au cesionat părțile sociale către persoane de încredere.

Totodată, s-au apreciat a fi fără suport probator și susținerile procurorului privind coincidența între perioada de înființare a societății U. SRL și data primirii sumei de bani de la X., ulterior prin intermediul lui D., această ultimă afirmație fiind contrazisă chiar de declarațiile date de martorul D. în cursul

cercetării judecătorești, care a arătat că pretinsele sume de bani au fost remise inculpaților C. și A. la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai 2008.

Ca atare, aserțiunile privind legătura dintre suma de bani pretins remisă inculpatului A. și constituirea societății U. SRL, nefiind fundamentate pe vreun mijloc de probă, au fost considerate a fi nefondate, neputând dovedi existența faptei de spălare de bani.

În ceea ce privește tranzacția, unică, dintre cele două societăți, aceasta a constat, conform înscrisurilor aflate la dosarul de urmărire penală (f. 236 – 238 vol. 4) și a declarației dată de inculpata B., în prestarea de servicii de publicitate de către SC U. SRL societății G. SRL, aceeași împrejurare rezultând și din Raportul de expertiză contabilă judiciară (obiectivul nr. 5), în cuprinsul căruia expertul a menționat că, din verificarea facturilor aflate la dosar, reiese că au fost emise de societatea U. SRL, în calitate de furnizor de servicii către SC G. SRL, în calitate de beneficiar al serviciilor. De asemenea, că obiectul facturilor îl constituie servicii de publicitate prestate de către SC U. SRL în conformitate cu contractul nr. 3/01.1.2008 și actul adițional nr. 1 la contract, înscrisuri care nu se regăsesc la dosar. Ca urmare, SC G. SRL nu a încasat sume de bani de la SC U. SRL cu care să fi fost plătite facturile emise de SC V. SRL pentru materialele publicitare achiziționate de SC G. SRL.

Totodată, s-a arătat că nici expertul parte al Direcției Naționale Anticorupție nu a identificat contracte comerciale, facturi fiscale emise și/sau documente de plată din care să rezulte, pe de o parte, achiziții de materiale electorale ale SC U. SRL de la SC V. SRL, dar nici vânzări de materiale electorale ale SC G. SRL provenind din achizițiile de la SC V. SRL.

S-a constatat astfel că și expertiza judiciară întocmită în cauză atestă lipsa oricărei legături între relația comercială dintre SC G. SRL și SC U. SRL, pe de o parte, și plata facturilor emise de către SC V. SRL pentru materialele electorale achiziționate de la această din urmă societate de către SC G. SRL.

Față de cele arătate, Înalta Curte a apreciat că maniera ambiguă în care a fost descrisă pretinsa activitate infracțională a inculpatului A. în actul de acuzare, și-a păstrat același caracter lipsit de claritate și la finalul cercetării judecătorești, prin concluziile scrise, reprezentantul Ministerului Public afirmând caracterul infracțional al „acțiunii de de transfer de la SC G. SRL la SC U. SRL a sumei de 60.650 lei, provenind de la D., sub aparența achiziției de materiale electorale”.

Astfel, deși procurorul a folosit sintagma, cu referire la inculpatul A. că acesta „a dispus operațiuni în vederea constituirii SC U. SRL și pentru achiziția de materiale electorale”, nu a precizat, în concret, în ce au constat aceste operațiuni, cui le-a adresat inculpatul și în ce calitate.

Totodată, procurorul nu a precizat tranzacțiile pe care le-a apreciat ca fiind suspecte dintre SC G. SRL și SC U. SRL și nici tranzacțiile bancare, despre care a afirmat că au fost succesive, prin interpunerea SC U. SRL, și nici în ce modalitate inculpatul A. le-a efectuat.

Nu în ultimul rând, s-a arătat că în rechizitoriu se face vorbire doar de o singură relație contractuală dintre SC G. SRL și SC U. SRL, în luna decembrie

2008, perioadă în care inculpatul A. nu mai avea calitatea de asociat la SC U. SRL, după cum s-a arătat anterior.

Pe de altă parte, nu s-a arătat de către acuzare care este modalitatea concretă prin care suma de bani pretins primită de inculpatul A. de la D. în valoare de 250.000 euro ar fi fost introdusă în „circuite financiare suspecte, dar aparent legale”, această concluzie fiind reiterată, inclusiv prin concluziile scrise depuse de reprezentantul Ministerului Public. Astfel, nu s-a indicat modalitatea în care suma de 60.650 lei transferată de la SC G. SRL la SC U. SRL, pretins provenită de la D., ar fi intrat în conturile SC G. SRL, pentru a fi plătită ulterior în conturile SC U. SRL, sub aparența achiziției de materiale electorale.

Instanța a mai reținut că afirmația reprezentantului Ministerului Public nu este confirmată de niciun mijloc de probă, fiind lipsită de rigoare, în condițiile în care, conform Raportului de expertiză, au fost achitate până la data de 31.12.2008, două facturi în valoare totală de 19.000 lei (factura nr. 005/18.11.2008, în valoare de 14.000 lei, având ca obiect servicii de publicitate pentru luna decembrie 2008, tranșa 1, a fost achitată prin virament bancar cu OP nr. 1169/18.11.2008; factura nr. 007/08.12.2008, în valoare de 5.000 lei, având ca obiect servicii de publicitate pentru luna decembrie 2008, tranșa 2, a fost achitată prin virament bancar cu OP nr. 1178/09.12.2008). Factura nr. 0010/29.12.2008, în valoare de 41.650 lei, având ca obiect servicii de publicitate pentru luna ianuarie 2009 nu a fost achitată până la data de 31.12.2008.

Așadar, s-a apreciat că afirmația privind cuantumul sumei transferate între cele două societăți a fost incorectă, ca și aprecierea asupra naturii obiectului tranzacției, nefiind vorba de achiziție de materiale electorale, ci de prestarea de servicii. Nu în ultimul rând, instanța a considerat că nu se confirmă proveniența sumei de bani ce a făcut obiectul tranzacției comerciale dintre cele două societăți, susținerea acuzării fiind doar o simplă afirmație, fără suport probator. De altfel, transferul sumelor de bani pentru plata celor două facturi s-a făcut prin virament bancar, din fondurile societății beneficiare a presărilor de servicii.

Față de cele arătate, Înalta Curte a apreciat că **dobândirea materialelor electorale de la SC V. SRL** confirmată și de martorul B1., audiat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, la termenul din 29 mai 2017, reținută ca și element material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani prev. de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 în sarcina inculpatului C., **nu are un caracter infracțional, în condițiile în care, în cauză, nu s-a dovedit achiziția acestora cu sumele de bani pretins remise de martorul D..**

Contrar susținerilor acuzării, în contextul argumentelor prezentate anterior, pentru instanță nu a prezentat relevanță faptul că achizițiile și livrările SC G. SRL din semestrul II al anului 2008, într-o proporție covârșitoare, sunt aferente contractului derulat cu SC V. SRL, această împrejurare putând constitui un element circumstanțial, în prezența probelor care atestă existența infracțiunii de spălare de bani, însă nu poate justifica, în lipsa probelor, o astfel de concluzie.

În cele din urmă, din perspectiva elementelor constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, s-au precizat următoarele aspecte:

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani în varianta normativă prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 constă fie în *schimbarea* de bunuri, fie în *transferul* de bunuri, cerința esențială atașată laturii obiective constând în *ascunderea*, respectiv în *disimularea* originii ilicite a bunurilor.

Prin acțiunea de *schimbare* se înțelege orice activitate prin care se realizează înlocuirea unui bun provenit din comiterea unei infracțiuni cu un altul de proveniență licită. *Transferul* constă în operațiunea de transmitere a drepturilor referitoare la un bun ce provine din săvârșirea de infracțiuni de către o altă persoană.

Or, procurorul a reținut în sarcina inculpaților infracțiunea de spălare a banilor, în modalitatea prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, acțiunea de *schimbare a destinației sumelor primite* de inculpații A. și C. de la D., prin introducerea acestor bani negri în alt circuit financiar aparent legal, dar destinat finanțării în mod ilicit a campaniei electorale. În concret, s-a reținut în sarcina inculpaților C. și B., primirea și plata sumei către SC V. SRL, iar în sarcina inculpatului A., primirea sumei de bani (urmată de dispunerea de operațiuni în vederea constituirii SC U. SRL și pentru achiziția de materiale electorale).

În continuare s-a arătat că, în cazul variantei normative prev. de art. 29 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, elementul material al laturii obiective prezintă două modalități alternative, constând în *ascunderea*, respectiv *disimularea* adevăratei naturi a provenienței, situării, dispoziției, circulației sau proprietății bunurilor (drepturilor asupra acestora). Aceasta presupune, în esență, conferirea unei aparențe de legalitate a produsului infracțiunii.

Acțiunea de *ascundere* sau *disimulare* constă în mascarea provenienței sau situației bunurilor prin operațiuni juridice, economice sau financiare.

Astfel, s-a reținut, cu privire la infracțiunea de spălare a banilor, în modalitatea prev. de art. 29 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în sarcina inculpaților C. și B., în esență, transferul efectiv, prin plăți bancare succesive a sumei de 1.213.085 lei către SC V. SRL, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani primite de la D. prin crearea unei false aparențe de legalitate a documentelor, iar în sarcina inculpatului A., constituirea societății U. SRL, efectuarea de tranzacții între SC G. SRL și SC U. SRL și tranzacții succesive bancare, în vederea achiziționării de materiale electorale, disimulându-se adevărata proveniență a sumei de bani primite de la D..

S-a constatat că nu s-a făcut nicio distincție, de către procuror, a acuzațiilor aduse fiecăruia dintre inculpați în raport de variantele normative incriminate în art. 29 din Legea nr. 656/2002, în condițiile în care, *ascunderea* și *disimularea* reprezintă fie elementul material al laturii obiective (în cazul variantei normative prevăzute în art. 29 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 656/2002), fie cerința esențială atașată laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani (în cazul variantei normative prevăzute în art.29 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 656/2002).

Totodată, în cazul variantei normative a infracțiunii de spălare de bani prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, trebuie dovedită legătura

de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată socialmente periculoasă prevăzută de lege, ceea ce presupune identificarea circuitului banilor murdari, legătură de cauzalitate care nu a fost dovedită în cauză. Deși în rechizitoriu trebuie precizate tehnicile, instrumentele, destinațiile, tipologiile folosite de „spălătorul” de bani pentru ascunderea produselor infracțiunii, în cauză nu s-a precizat de către procuror întregul circuit al banilor murdari, precizările ulterioare făcute de acuzare în faza de judecată fiind simple afirmații, nedovedite de probe.

În concluzie, în raport de considerațiile prezentate anterior, Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza art. 396 alin.(5) cu referire la art. 17 alin.(2) și art. 16 alin.(1) lit. a) Cod procedură penală, a dispus achitarea inculpatului C. pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.

De asemenea, în baza art. 396 alin.(5) cu referire la art. 17 alin. (2) și art. 16 alin.(1) lit. a) Cod procedură penală, a dispus achitarea inculpatului A. pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.

Totodată, în baza art. 396 alin.(5) cu referire la art. 17 alin.(2) și art.16 alin.(1) lit. a) Cod procedură penală, a achitat pe inculpata B. pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.

B. JUDECATA ÎN APEL

I. Împotriva sentinței penale nr.384 din data de 25 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. .../1/2015, în termen procedural a formulat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 28 septembrie 2018, fiind fixat **primul termen de judecată la data de 19 noiembrie 2018.**

II. Sinteza criticilor formulate

Prin motivele scrise de apel (filele 75-142 vol.I), dar și prin susținerile orale formulate în fața instanței de control judiciar, **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție** a criticat hotărârea instanței de fond pentru netemeinicie, referitor la soluția greșită de achitare a inculpaților sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *spălare a banilor* prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 Cod penal.

În cuprinsul motivelor s-a susținut, în esență, că faptele există în materialitatea lor, iar probele confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil că, în 2007 martorul denunțator D., a acceptat rezolvarea problemei lui X. și promisiunea acestuia că va sprijini cu bani campania electorală din 2008 a candidaților partidului din care făceau parte inculpații C. și A., că probele confirmă că D., primind prin intermediul lui Y. suma de 700.000 euro a remis inculpaților C. și A. sumele de 170.000 euro, respectiv 250.000 euro, că, ambele sume au fost date celor doi inculpați, în același scop - finanțarea campaniei

electorale din 2008, iar pentru a da aparență legală acestor surse necesare finanțării campaniei electorale, au folosit un circuit financiar și firme.

Totodată, s-a mai susținut că, în cauză, probele administrate dovedesc atât înțelegerea din inculpați în sensul celor arătate, cât și faptul că D. a rezolvat solicitările lui X. primind bani, că X. avea posibilitatea remiterii sumei de 700.000 euro, pe care i-a și dat prin intermediul martorului Y., iar din acești bani, martorul denunțator a remis, în două rânduri, sumele de 170.000 euro, respectiv 250.000 euro către inculpații C. și A., care i-au introdus în circuitul financiar, înființând societatea comercială SC U. SRL, pentru a disimula originea ilicită a sumelor de bani.

În concluzie, s-a susținut că, din coroborarea probelor administrate, rezultă vinovăția celor trei inculpați pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în modalitatea descrisă în Ordonanța de remediere din data de 12.11.2015 și încheierea nr. 10 din data de 01.02.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Secția penală. Referitor la soluția de clasare pentru infracțiunea predicat prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, dispusă prin rechizitoriu, s-a învederat că aceasta s-a bazat pe dispozițiile art. 16 lit. f Cod procedură penală, respectiv pe împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale și nu pe inexistența faptei, iar prin Hotărârea prealabilă nr. 16/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost consacrat caracterul autonom al infracțiunii de spălare a banilor, existența acesteia nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile.

III. Procedura în fața Completului de 5 Judecători

La termenul din data de **19 noiembrie 2018** deliberând față de cererea de amânare în vederea pregătirii apărării, formulată de intimații inculpați A., B. și C., prin apărători aleși, în considerarea faptului că motivele de apel formulate de Ministerul Public au fost depuse la dosar înainte de începerea ședinței, cauza fiind la primul termen de judecată, văzând și poziția reprezentantului Ministerului Public, Înalta Curte, Completul de 5 judecători a apreciat cererile ca fiind întemeiate, motiv pentru care, în temeiul art. 10 Cod procedură penală, art.356 alin. 3 Cod procedură penală și art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a încuviințat-o, cu precizarea că, în cauză, se acordă un singur termen pentru acest motiv.

Prin rezoluția Vicepreședintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție din data de **12 decembrie 2018** s-a dispus scoaterea cauzei de pe rol în vederea repartizării aleatorii către completurile de 5 judecători nou înființate, în temeiul art.4 alin.1 din Hotărârea nr. 1367 din 5 decembrie 2018 adoptată de Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu referire la efectele Deciziei nr. 685 din data de 7 noiembrie 2018 a Curții Constituționale.

Urmare măsurilor administrative dispuse, ***dosarul nr. .../1/2018 a fost rerepartizat Completului de 5 Judecători Penal 1-2018 și a primit nou termen de judecată la data de 19.12.2018*** când, la solicitarea apărătorilor aleși ai intimaților inculpați A., B. și C., în vederea pregătirii apărării, s-a amânat judecarea cauzei pentru data de 14 ianuarie 2019.

La termenul din data de **14 ianuarie 2019** instanța de control judiciar, din oficiu, a amânat cauza având în vedere că la data de 31.01.2019 au fost

convocate Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a decide dacă se modifică jurisprudența Completurilor de 5 Judecători cu privire la interpretarea și aplicarea principiului continuității completului de judecată, subsumat regulii anualității ce guvernează activitatea acestor formațiuni de judecată.

Prin încheierea de ședință din data de **4 februarie 2019**, cu majoritate, instanța a respins solicitarea Direcției Naționale Anticorupție de trimitere a dosarului la termenul de judecată din 25 februarie 2018, la Completul de 5 judecători Penal 3-2018, când este examinată în apel cauza cu nr. ..../1/2018, pentru neîntrunirea cerințelor textului de lege referitor la reunirea cauzelor.

Totodată, a dat cuvântul asupra cererilor de probatorii, iar în urma deliberării, instanța de control judiciar, având în vedere dispozițiile art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală, respectiv dispozițiile art.417 alin.(2) Cod procedură penală a încuviințat reascultarea directă și nemijlocită a următorilor martori:**D., F., W., I., X., Y. și B1..** În vederea administrării probatoriului, astfel cum a fost încuviințat, a fost stabilit termen la data de **4 martie 2019**, pentru când au fost citați martorii **D., F., W., I. și B1..**

La termenul din **4 martie 2019** Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, având în vedere dispozițiile încheierii de ședință de la termenul de judecată din data de 4 februarie 2019, a procedat la continuarea cercetării judecătorești cu audierea martorilor D., F., W. și I., sub prestare de jurământ, după ce aceștia au fost legitimați și identificați, cu respectarea dispozițiilor art.119, art. 120, art. 121 și art. 381 Cod procedură penală, declarațiile martorilor fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei (filele 52-56, 57-58, 59-60, respectiv 61-62 vol. II), ulterior citirii și semnării.

În vederea continuării cercetării judecătorești cu readministrarea probei testimoniale, astfel cum a fost încuviințată la termenul din data de 4 februarie 2019, cauza a fost amânată pentru termenul din 1 aprilie 2019, fiind citați martorii B1., X. și Y..

La termenul **din data de 1 aprilie 2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, având în vedere dispozițiile încheierii de ședință de la termenul de judecată din data de 4 februarie 2019, a procedat la continuarea cercetării judecătorești cu audierea martorului X. sub prestare de jurământ, după ce acesta a fost legitimat și identificat, cu respectarea dispozițiilor art.119, art. 120, art. 121 și art. 381 Cod procedură penală, declarația martorului fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei (filele 114-118 vol.II), ulterior citirii și semnării.

De asemenea, instanța a admis cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public de suplimentare a probei testimoniale, prin reaudierea, în calitate de martor, a numitului D..

La termenul **din data de 13 mai 2019** instanța, în considerarea dispozițiilor încheierii de ședință din data de 4 februarie 2019, a procedat la continuarea cercetării judecătorești cu luarea unui supliment de declarație martorului D., respectiv cu audierea martorului Y., sub prestare de jurământ, după ce aceștia au fost legitimați și identificați, cu respectarea dispozițiilor art.119, art. 120, art. 121 și art. 381 Cod procedură penală, declarația martorului

fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei (filele 169- 172 și 173-178 vol.II), ulterior citirii și semnării.

Ulterior audierii martorilor, Completul de 5 judecători a respins cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public constând în confruntarea dintre numiții Y. și X., având în vedere dispozițiile art. 100 alin. 4 Cod procedură penală, precum și faptul că pe durata ascultării martorului Y., martorul X. a asistat la ședința de judecată. Totodată, a respins cererea constând în audierea numiților P1. și C1..

Înalta Curte a dispus suspendarea dezbaterilor, iar după reluare, nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat ori probatorii de administrat, Înalta Curte, Completul de 5 judecători a declarat încheiată cercetarea judecătorească și a acordat cuvântul în dezbateri. Concluziile reprezentantului Ministerului Public, ale apărătorilor aleși ai intimaților A., B. și C., susținute cu ocazia dezbaterilor în apel, precum și ultimul cuvânt al intimaților inculpați A., B. și C. au fost consemnate în detaliu în încheierea de ședința din data de 13 mai 2019, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

IV. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform art. 417 Cod procedură penală cu referire la art. 420 Cod procedură penală, prin raportare la probele administrate, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești în primă instanță și în apel, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că apelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție este nefondat, din următoarele considerente:

Potrivit art. 371 Cod procedură penală, obiectul judecății se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare al instanței, iar rolul instanței de judecată este de a soluționa cauza dedusă judecății, în conformitate cu prevederile art. 439 Cod procedură penală. Prin urmare, soluția pe care instanța o pronunță trebuie să fie în raport de faptele descrise în actul de sesizare, obiectul judecății neputând fi extins cu privire la alte aspecte invocate în cursul cercetării judecătorești.

Prin rechizitoriul nr. .../P/2015 din data de 28 septembrie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **C.**, sub aspectul comiterii infracțiunii de **spălarea banilor**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, cu modif. ulterioare, cu aplic. art. 5 Cod penal.

2. **A.**, sub aspectul comiterii infracțiunii de **spălarea banilor**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

3. **B.**, sub aspectul comiterii infracțiunii de **spălarea banilor**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal, în cuprinsul actului de sesizare evidențiindu-se următoarea situație de fapt:

În cursul anului 2008, D., care la acel moment deținea funcția de prefect al județului .... a pretins de la martorul X., suma de aproximativ 1 milion euro, cu

titlu de mită, în schimbul sprijinirii acestuia din urmă în demersurile de punere în posesie cu privire la suprafața de 15 ha de teren, aflată pe raza municipiului ..., pentru această tranzacție fiind intermediar numitul Y.. În contextul în care martorul denunțator D. a primit de la martorul X., prin intermediul martorului Y., suma de aproximativ 700.000 euro, o parte din bani, respectiv suma de 170.000 euro i-a fost remisă inculpatului C. (la acea dată, deputat și membru cu funcție de conducere în cadrul E.), iar suma de 250.000 euro i-a fost remisă inculpatului A. (la acea dată, deputat și membru cu funcție de conducere în partid), în scopul finanțării campaniei electorale din 2008 (alegeri locale și generale) a candidaților Partidului E.; remiterea s-a făcut în numerar, în aceeași zi sau cel mai târziu a doua zi după ce martorul Y. îi dăduse, în numerar, suma de 700.000 euro martorului denunțator D., ultimul deplasându-se în București unde s-a întâlnit cu inculpații C. și A..

De asemenea, că pentru a ascunde primirea celor două sume de bani, inculpații C. și A. au implicat-o și pe inculpata B. și, prin intermediul SC G. SRL, au încheiat unele contracte comerciale, urmate de transferuri bancare succesive fictive, în scopul finanțării campaniei electorale din anul 2008 prin intermediul acestei societăți.

Având în vedere acuzațiile aduse inculpaților, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că analiza situației de fapt și a probelor administrate vizează două paliere, primul referitor la existența și tipicitatea infracțiunii predicat, respectiv infracțiunea de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, iar cel de-al doilea, la acțiunile care se pot circumscrie elementului material al infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art.29 din Legea nr.656/2002.

Raportat la starea de fapt expusă anterior, la cerințele normei de incriminare în contextul probelor administrate, se reține că inculpații C., A. și B. nu au disimulat, nu au atribuit un caracter fictiv acțiunilor lor, în mod corect instanța de fond apreciind că dobândirea materialelor electorale de la SC V. SRL nu are caracter infracțional, nefiind dovedită achiziționarea acestora cu sumele de bani pretins remise de la martorul D..

Se observă, dincolo de orice dubiu că sumele plătite pentru materialele electorale, nu constituie bani dobândiți ca urmare a infracțiunii predicat, în realitate provenind din activități de creditare în numerar către societăți și relațiile comerciale derulate cu furnizorii de servicii de publicitate, aspecte reliefate de extrasele de cont depuse de Banca Z. dar și de raportul de expertiză întocmit la instanța de fond.

Cu privire la infracțiunea de spălare a banilor prev. de art. 29 alin.(1) lit. a)-c) din Legea nr. 656/2002, Completul de 5 Judecători reține următoarele aspecte:

Constituie infracțiunea de spălare a banilor:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

- b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;
- c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

Prin Decizia nr.16 din 8 iunie 2016 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în forma aplicabilă ulterior publicării Deciziei nr.418 din 19 iunie 2018 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. nr.625 din 19 iulie 2018, s-a statuat că „*acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea sunt modalități alternative ale elementului material al infracțiunii unice de spălare a banilor..... Infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune autonomă, nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile*”. În considerentele deciziei precitate s-a reținut că acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, reprezintă modalități ale elementului material. Spălarea de bani este o infracțiune la care elementul material constă într-o acțiune ce se poate realiza în șapte modalități alternative (schimbarea, transferul, ascunderea, disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea). Realizarea oricărei modalități a elementului material va conduce la consumarea infracțiunii. Odată consumată infracțiunea, realizarea altei modalități a elementului material în baza aceleiași rezoluții infracționale va fi lipsită de consecințe juridice, iar realizarea mai multor acțiuni ce reprezintă elementul material al infracțiunii de spălare de bani, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, nu afectează unitatea infracțională.

Cadrul normativ în materie este întregit de Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, pe care România a ratificat-o prin Legea nr.420/2006, publicată în M. Of. nr.968 din 4 decembrie 2006, precum și Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2015/849 din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

În raport cu textele legale care conturează cadrul legal în materia combaterii spălării banilor, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că infracțiunea prevăzută de art.29 din Legea nr.656/2002 are ca obiect juridic special relațiile sociale care se referă la normele statului de drept, ordinea publică și funcționarea sistemului financiar al unui stat, prin combaterea eforturilor infractorilor și complicilor acestora de a disimula originea produselor infracțiunilor sau de a canaliza fonduri legale sau ilegale în scopuri teroriste.

Din perspectiva elementului material al infracțiunii de spălare de bani, în variantele prevăzute de art.29 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr.656/2002, Înalta Curte reține că acesta se poate prezenta sub forma unor modalități alternative, respectiv:

-**schimbarea sau transferul de bunuri**, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

-**ascunderea ori disimularea adevăratei naturi** a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni.

Schimbarea sau transferul de bunuri presupun o intervenție fizică asupra bunului, fie înlocuirea, sau modificarea caracteristicilor bunului, fie mutarea lui fizică ori în posesia sau deținerea unei alte persoane, autorul știind că acesta provine din comiterea unei infracțiuni. Cerința esențială impusă de textul de incriminare este ca aceste operațiuni să fie făcute în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite ori în scopul de a ajuta pe autor să se sustragă de la urmărire penală, judecată sau executarea pedepsei.

Ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni presupun o intervenție asupra situației juridice, iar nu o intervenție fizică asupra bunului, respectiv generarea din punct de vedere juridic a aparenței originii licite a acestuia.

Indiferent de modalitatea de săvârșire a infracțiunii aceasta cuprinde trei faze: plasarea banilor, stratificarea și integrarea, ele putând fi regăsite în toate situațiile sau pot avea o altă configurație, toate având o caracteristică comună, fictivitatea, ascunderea originii banilor, fabricarea unei aparențe de proveniență legală.

În toate situațiile, situația premisă pentru existența infracțiunii de spălare de bani este ca bunurile supuse operațiunilor de spălare să provină din comiterea unor infracțiuni (*infracțiunea predicat*), definită de art.1 lit. e) din Convenția de la Varșovia ca fiind „*orice infracțiune în urma căreia produsele sunt rezultate și susceptibile de a deveni obiectul unei infracțiuni*” de spălare a banilor. Totodată, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr.16 din 8 iunie 2016 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, infracțiunea de spălare de bani are un caracter autonom față de infracțiunea predicat, respectiv nu este condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile. Acest caracter autonom al infracțiunii de spălare de bani este subliniat și de dispozițiile art.9 pct.5 și 6 din Convenția de la Varșovia, care stabilesc că „*Fiecare parte se va asigura că o condamnare anterioară sau simultană pentru o infracțiune predicat nu este o condiție pentru o condamnare pentru spălare de bani...Fiecare parte se va asigura că este posibilă condamnarea pentru spălare de bani, conform prezentului articol, acolo unde se dovedește faptul că bunurile ce fac obiectul paragrafului 1 subparagraful a) sau b) provin dintr-o infracțiune predicat fără a fi necesar să se stabilească exact care infracțiune*”.

Cu toate acestea, fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție consacrată de exigențele pe care le implică art.6 din CEDO, reținerea infracțiunii

de spălare a banilor este condiționată de o minimă examinare a condițiilor de existență și tipicitate a infracțiunii predicat în cauzele, cum este cea de față, în care soluția de netrimitere în judecată este fundamentată pe neîndeplinirea unor condiții de procedibilitate.

Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători reține că acuzațiile aduse inculpaților pornesc de la premisa că infracțiunea de spălare a banilor, săvârșită în modalitățile reținute, pentru fiecare în parte, prin actul de sesizare ar fi fost săvârșită pentru a se disimula natura sumelor de bani provenite din săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, faptă prev. și ped. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și transferul efectiv prin plăți bancare succesive fictive, disimulându-se adevărata proveniență a acestora, prin crearea unei false aparențe de legalitate a documentelor.

În cauză, prin rechizitoriul nr...../P/2015 prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților pentru comiterea infracțiunii de spălare de bani s-a dispus și clasarea cauzei față de C. și A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 și respectiv, față de B., pentru complicitate la aceeași infracțiune, reținându-se incidența dispozițiilor art.16 alin.(1) lit. f) Cod procedură penală, întrucât s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Din perspectiva existenței infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că actul de sesizare a instanței s-a rezumat la susținerea faptului că între inculpații C., fost deputat E. și fost președinte al organizației E. ...., A., fost deputat E. și fost secretar general al E. pe de-o parte și martorul D., prefect al județului .... la data comiterii faptelor, au existat relații de subordonare ca efect al apartenențelor politice pe care persoanele implicate le-au avut la un moment dat. Prin actul de sesizare a instanței nu au fost evidențiate acțiuni care să se circumscrie noțiunii de folosire a influenței și autorității conferite de funcțiile de conducere pe care inculpații le-au deținut și pe care aceștia să le fi exercitat asupra martorului D. în scopul obținerii unui folos necuvenit. Asemenea acțiuni nu au putut fi decelate nici din situația de fapt avută în vedere de organul de urmărire penală anterior ordonanței nr.114/P/24.09.2015 prin care s-a dispus asupra schimbării încadrării juridice a faptei de care inculpatul C. a fost acuzat inițial, respectiv complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.48 Cod penal raportat la art.289 Cod penal. Mai mult, martorul D., audiat în cursul judecării apelului a arătat că între el și inculpați nu existau relații de subordonare, menționând că “C. era în filiala ...., din care făceam și eu parte, nu pot preciza funcția, fie după caz de președinte sau vicepreședinte, întrucât între noi doi a avut loc o inversare a acestor două funcții, iar A. era secretar general sau secretar general adjunct la E. în acea perioadă”.

În consecință, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că probele administrate în cauză nu au confirmat pretinsa exercitare a vreuneia dintre

acțiunile circumscrise elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 de către inculpații C. și A., susținerile din cuprinsul motivelor de apel fiind simple afirmații în condițiile în care nu au fost confirmate nici măcar de către denunțatorul D..

Pe de altă parte, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că probele administrate în cauză nu au confirmat remiterea de către martorul D. a sumei de 700.000 de euro către inculpații C. și A., această împrejurare fiind susținută, cu evidente contradicții pe parcursul mai multor declarații, doar de către martorul denunțator și de către martorul X., declarația acestuia din urmă având însă valoare unei probe indirecte, aspectele relatate fiind cunoscute din relatările lui D..

Astfel, în cursul urmăririi penale, D. a relatat că sumele de bani ar fi fost înmânate inculpaților C. și A. în aceeași zi sau cel târziu a doua zi după ce martorul Y. i-ar fi remis în **numerar** suma de 700.000 euro, moment plasat la începutul anului 2008, pentru ca în fața instanțelor de judecată, martorul denunțator să revină asupra celor relatate și să declare că suma de 700.000 euro a primit-o de la Y. în mai multe tranșe, în numerar, în prima jumătate a anului 2008, în lunile februarie - iunie, iar banii ar fi fost dați subsemnatului și lui A. la sfârșitul lunii aprilie - începutul lunii mai 2008 (declarația dată în fața instanței de fond) sau să afirme că a primit banii de la Y., în tranșe, până la începerea campaniei electorale din luna mai 2008 (declarație apel).

De asemenea, martorul denunțator nu a prezentat elemente concrete de timp, loc și cuantum exact al sumelor pretins primite de la martorul Y. și pretins remise lui C. și lui A., în niciuna dintre cele declarațiile date în fața instanței din apel, invocând trecerea timpului. Însă, în toate declarațiile date a susținut că sumele de bani pretins remise către inculpații C. și A. **au fost predate voluntar**, nefiind solicitate de aceștia pentru susținerea campaniei electorale.

Evaluând declarațiile martorului denunțator din cursul judecății, respectiv urmărire penală, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători reține existența unor neconcordanțe evidente în ceea ce privește remiterea sumelor de bani inculpaților C. și A., precum și proveniența, situația de fapt, prezentată diferit pe parcursul procesului, de către denunțator, nefiind confirmată de ceilalți martori.

Astfel, **martorul X.**, audiat nemijlocit de instanța de apel la termenul din 1 aprilie 2019 (filele 114-118 vol.II) a relatat că singurele persoane care au împărțit suma de 1 milion euro sunt D. și Y..

„ Nu am auzit de la D. că vreo parte din suma indicată ca fiind transferată prin virament bancar către Y. a fost dată inculpatului A.. D. mi-a explicat că avea obligații financiare la organizația E. Județul .... și, în consecință, știu că a cumpărat mai multe materiale electorale ... pentru campania electorală aferentă alegerilor locale din 1 iunie... D., de fiecare dată când îmi solicita bani, îmi spunea că va exercita o acțiune judecătorească pentru anularea retrocedării terenului în discuție, ceea ce reprezenta un mic șantaj la care eram supus. *Referitor la A., nu am discutat cu acesta niciodată nimic.* Cu privire la persoana inculpatului C., despre care știam că este președintele Organizației E. ...., erau

făcute referiri de către D.. Încă odată arăt că eu nu cunosc detalii despre modul în care D. a distribuit sumele de bani primite de la mine.

...Singura persoană pe care o cunosc și care a primit bani din suma de 1 milion euro este numitul Y.... Da, mi-a spus D. că are anumite obligații și că o parte din suma de bani va fi folosită în campanie, fără să precizeze detalii.

...*Îl cunoșteam pe A. și nu aveam nevoie sub nicio formă de intervenția lui D. la A.. Dacă aveam vreo nevoie la A. îl puteam suna în mod direct. Arăt că nu am avut niciodată vreo întâlnire comună eu cu martorul D. și inculpatul A..*

...Eu am aflat abia în anul 2013, la o întâlnire cu Y. și D. cum anume și-au împărțit banii, care mi-au spus că suma de 700.000 euro a fost reținută de D., iar suma de 300.000 euro a fost oprită de către Y..”

Și în fața instanței de fond și în faza de urmărire penală acest martor a avut o poziție constantă, de negare a remiterii sumei de 700.000 euro către martorul denunțator, despre alegata remitere a unor sume de bani către inculpații C. și A. fiind încunoștiințat de denunțatorul D..

Martorul Y., audiat la termenul din data de 13 mai 2019 (filele 173-178, vol. II) a relatat faptul că l-a cunoscut pe martorul X., pe data de 7 noiembrie 2007, într-o cafenea, fiindu-i prezentat de martorul denunțator D., discuțiile purtate vizând loturile de teren deținute de cei doi și eventuale tranzacții imobiliare. De asemenea, că discuțiile cu privire la posibilitatea de înstrăinare a terenurilor s-au purtat și în cursul lunii decembrie a aceluiași an.

Acesta a relatat „am plătit prețul din promisiunea de vânzare cumpărare la data de 08 noiembrie, respectiv suma totală de 200.000 lei (echivalentul a 62.500 euro) preț total pentru ambele parcele, una de 10.000 mp, alta de 14.085 mp (pentru una dintre ele suma fiind de 83.000 lei)”, neprimind de la acesta nicio sumă pentru martorul D..

Ca atare, singura probă în dovedirea circuitului sumelor de bani între X., Y., D. Cristinel și inculpații C. și A. este declarația martorului denunțator D..

Faptul că, potrivit susținerilor din motivele de apel, declarația martorului denunțator D. ar fi fost valorificată și în sentința penală nr. 674 din 05.12.2017 a instanței supreme pronunțată în dosarul nr. .../1/2015, este lipsit de relevanță, în condițiile în care, pe de o parte, excedează limitelor judecării din prezenta cauză, iar, pe de altă parte, prin sentința penală nr. 674 din 05.12.2017, a fost dispusă achitarea inculpaților D. și Y. sub aspectul infracțiunii de spălare a banilor.

Nu în ultimul rând, înscrisurile constând în duplicate al extraselor de cont ale martorului Y. demonstrează rulajul conturilor în lei și în euro deschise pe numele martorului, din care rezultă că din suma primită în euro, în data de 23 ianuarie 2008, de 958.739 euro, în data de 31.01.2008, martorul a cumpărat lei, suma rezultată în urma schimbului valutar, de 3.541.051 lei, fiind transferată în contul de lei al acestuia, pentru ca, în final, la 25.04.2008 să efectueze o plată în cuantum de 850.000 euro, aspecte ce nu converg spre ipoteza săvârșirii infracțiunilor reținute în sarcina celor trei inculpați.

Totodată, totalul retragerilor în numerar efectuate de martorul Y., în perioada în care se reține prin actul de sesizare că a fost săvârșită fapta, este mult inferior cuantumului sumei indicate de martorul denunțator D. ca fiind remisă de martorul Y..

În ceea ce privește derularea tranzacțiilor comerciale cu SC V. SRL prin intermediul SC G. SRL, în cuprinsul motivelor de apel s-a susținut că circuitele financiare au avut ca scop final achiziționarea de materiale electorale și disimularea originii ilicite a sumelor de bani primite de la D., prin încheierea unor contracte comerciale, urmate de transferuri bancare succesive.

În lipsa oricăror elemente care să confirme faptul că inculpații ar fi primit de la martorul D. sumele de bani arătate prin actul de sesizare a instanței, apare ca fiind lipsită de fundament și susținerea că aceștia ar fi introdus sumele într-un circuit economic aparent legal în scopul „spălării” acestora. De altfel, atât expertiza judiciară contabilă efectuată în cauză, cât și martorii audiați în fața primei instanțe și a instanței de apel au confirmat că sumele de bani care au format obiectul plăților realizate de S.C. G. SRL către SC V. SRL proveneau din încasările acestei societăți de la alte firme în cadrul tranzacțiilor comerciale efectuate.

Însușindu-și în întregime argumentele expuse de prima instanță privind tranzacțiile comerciale analizate, Înalta Curte – Completul de 5 Juecători reține că, în condițiile în care pentru fiecare relație comercială care a implicat S.C. G. SRL s-a demonstrat că nu a avut caracter fictiv și s-a putut verifica proveniența și circuitul sumelor de bani plătite și respectiv încasate, susținerea din rechizitoriu privind existența unui circuit economic menit să asigure spălarea sumelor de bani aparent provenite din comiterea unei alte infracțiuni nu este fundamentată.

Înalta Curte, Completul de 5 Juecători constată că martorii audiați nemijlocit în apel cu privire la aceste aspecte, respectiv W., F. și I. au relatat că își mențin declarațiile date în fața instanței de fond, reiterând faptul că sumele de bani achitate SC G. SRL au provenit din fonduri proprii, ale societăților, toate aceste plăți fiind efectuate exclusiv prin transferuri bancare.

Astfel, F., în legătură cu decontarea de către SC H. a unei facturi emisă de I., a arătat că „la acel moment, nu știam despre ce este vorba, am discutat cu tatăl meu, care mi-a spus că este vorba despre o factură trimisă de către I. și pe care ulterior a achitat-o tatăl meu. Ulterior, am aflat că nu a fost prestat serviciul care făcea obiectul facturii

...Plata solicitată avea probabil legătură cu campania electorală din anul 2008, fiind efectuată în luna octombrie-noiembrie 2008, ...”, aspectele fiind confirmate și de martorul F., care, audiat la termenul din data de 4 martir 2019 a susținut: „îl cunosc pe I. de mai mulți ani. În momentul în care mi-a cerut sponsorizarea, cred că pentru E., acesta era director general la SC Ș. SA. Mi-a solicitat dacă pot să îl ajut cu o sponsorizare. Am răspuns afirmativ și mi-a spus că îmi va trimite un contract, pe care mi l-a și trimis. Nu îmi aduc aminte prea bine, dar am plătit acel contract, după care am primit o factură în sumă de aproximativ 50.000 lei.” A mai arătat și că a luat legătura cu inculpata B., care era director economic la SC G. SRL pentru a stabilit data plății facturii, iar pe coinculpați nu îi cunoaște.

Aceste aspecte sunt confirmate și de *martorul I.*, care audiat la termenul din data de 04 martie 2019 a precizat că îi cunoaște pe C. și A. pentru că au fost colegi de partid, iar pe inculpata B. o de la momentul când, fiind director general

la nivel central la ANIF, aceasta a venit să îi aducă niște contracte de sponsorizare.

Legat de contractele de sponsorizare, a arătat că nu el a făcut plata corelativă acelor contracte de sponsorizare, ci a rugat trei prieteni, respectiv pe F., de la SC H., F1. de la SC Ș. și Q1., de la SC R1., aceștia având firme de construcții.

Inclusiv inculpata B., în cuprinsul declarației date în fața instanței de fond atestă faptul că tranzacția comercială dintre SC G. SRL și SC V. SRL a fost reală, aceasta confirmând susținerile martorului F., în sensul că s-au întâlnit pentru a negocia cursul valutar la care uemau să se efectueze plățile, a căror realitate este confirmată de înscrisurile depuse la dosar.

De altfel, și expertul judiciar a arătat că proveniența sumelor cu care au fost efectuate plățile de către SC G. SRL către SC V. SRL o reprezintă **încasările facturilor emise de SC G. SRL** clienților săi.

Mai mult, atât declarațiile martorilor menționați anterior, cât și înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală, confirmă că **toate aceste plăți au fost efectuate exclusiv prin transferuri bancare**, ceea ce denotă certitudinea efectuării lor.

Ca atare, circumstanțele obiective ale faptelor, analizate prin prisma probelor administrate, exclud, fără echivoc, reținerea în sarcina inculpaților C., A. și B. a infracțiunii de spălare a banilor.

Față de cele expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători va respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr.384 din data de 25 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. ..../1/2015, privind pe inculpații C., A. și B..

În baza art.275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție vor rămâne în sarcina statului.

În baza art.275 alin.(6) Cod procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși pentru intimații inculpați, în sumă de câte 217 lei, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge, ca nefondat, apelul formulat de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** împotriva sentinței penale nr.384 din data de 25 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. ..../1/2015, privind pe inculpații **C., A. și B..**

În baza art.275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție rămân în sarcina statului.

În baza art.275 alin. (6) Cod procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși pentru intimații inculpați, în sumă de câte 217 lei, se suportă din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 iunie 2019.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO